

KOKKOTUKI

2/04

POHJOIS-KARJALAN
MAANVARTIOLAISEN

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4262, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
VaraosaMaailma (013) 254 4144, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
(013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
334 8733, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
0180, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax
(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 311 6449
KUOPIO: Puijon Varaosa (017) 266 9530, fax (017) 262
4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5737, fax (03) 254 5739

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Taistelija Aalto-04 -yhtymäharjoituksessa.
Kuva: Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta

Graafinen toteutus
Toimitus

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Matti Karjalainen
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh. (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

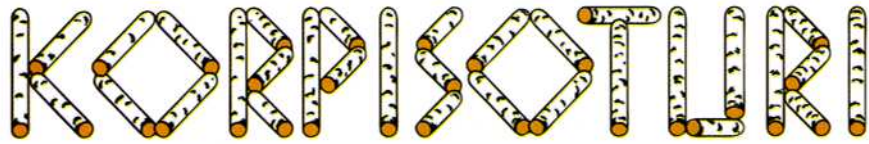
Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irtonumero 8,50 euroa
Vuositilaukset 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/04 SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Hyvinvointipalsta	8
Pakina	9
Vieraskynä	11
Historianurkka	13
Prikaatissa tapahtuu	18
Korven kätköistä	36
Urheilu ja tekniikka	41
VMTK	46
Kiltapalsta	47
JR 9 Perinneosasto	52
Sotilaskotipalsta	58
Kummikuntapalsta	59
Tapahtuma	60
AuK:n kurssijulkaisu	61

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PÄIKKÄKUNNALLA!

*Aina etulinjassa kun haluat
ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

**JOENSUUN
OSUUSPANKKI**

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

*Kaikesta
voi tinkiä
- PAITSI
TYYLISTÄ.*

ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYYNLEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30-18, la 9-14

Kuva: Joimitus

Taattua turvallisuutta toimintaa kehittäen

Turvallisuutta on montaa lajia. Se voi olla laajaa yhteisöä tai yhteiskuntaa käsittävää turvallisuutta tai sitten esimerkiksi yksilöön kohdistuvaa turvallisuutta. Puolustusvoimat tuottaa turvallisuutta koko yhteiskunnalle olemalla merkittävä osa Suomen ulkoista turvallisuusjärjestelmää. Virkaavun antamisella poliisille, ja muutoinkin vain pelkästään läsnäolollaan, se vaikuttaa myös osaltaan valtakunnan sisäiseen turvallisuuteen ja sitä kautta myös yksittäisen ihmisen turvallisuuden tunteeseen.

Turvallisuustoiminnalla puolustusvoimissa on perinteisesti ymmärretty asiakirja-, tieto-, fyysisiä- sekä liikenneturvallisuusjärjestelyjä. Tähän repertuaariin tulee lisätä oleellisena osana palvelusturvallisuus. Rauhan aikana, ja miksei myös valmiutta kohotettaessa, meidän tulee tehdä työmme siten, ettei oteta tarpeettomia riskejä eikä ketään aseteta tilanteeseen, jossa on nähtävissä kohtuuton loukkaantumisaara. Menettelytapaohjeilla, pysyväisasiakirjoilla ja varomääräyksillä käsketään toimintatavat eri aseilla tai muilla välineillä toimittaessa eri tilanteissa. Ohjeistus on tehty riskien minimoimiseksi ja turvallisten menettelytapojen antamiseksi.

Suomalainen yhteiskunta antaa yleisen asevelvollisuuden ja naisten vapaaehtoisen asepalveluksen myötä puolustusvoimille koulutettavaksi ikäluokkien pääosan osaksi turvallisuusjärjestelmää. Varusmies- ja reserviläiskoulutuksessa olevien on voitava saada tuo koulutus turvallisesti. Jokainen tapaturma, pienikin, on tarpeeton. Siksi meidän jokaisen on kohdaltamme jakettava vuodesta ja ikäluokasta toiseen kouluttaa turvaohjeita ja vaatia sekä valvoa niiden noudattamista. Asennekasvatuksella tulee saada jokainen meistä myös sisäistämään näiden ohjeiden välttämättömyys ja oma-

ehtoinen riskien tunnistus sekä toimintatapojen jatkuva kehittäminen. On siis osattava myös omalta kohdaltaan tunnistaa esimerkiksi liian suuri väsymys ja sen tunnusmerkit. Tällä tavalla voimme taata kaikille toimintamme olevan kaikin puolin mahdollisimman turvallista, siis taatusti turvallista.

Jatkuva toiminnan parantaminen on kehittyvän ja elinvoimaisen organisaation eräs tärkeimmistä tunnusmerkeistä. Tänä päivänä ympäröivä yhteiskunta kehittyä huimaa vauhtia. Hyvinkin konservatiivisena pidetyt puolustusvoimat ovat tuossa kehityksessä mukana sen eturivissä. Kun muissa organisaatioissa viedään jotain suurta kehittämisprojektia läpi, se vaatii usein hyvin monitahoisien ja hankalan prosessin sekä suurta jääräpäisyyttä vetäjiltä, jotta uudistus menee läpi. Puolustusvoimien johtamiskulttuurista on tässä kohtaa merkittävä etu - uudistuksesta annetaan tarpeellisen informaation ja koulutuksen jälkeen käsky ja määräaika milloin pitää olla valmiina tai käytössä - ja näin tapahtuu. Kehittämiskeskustelut, tehtäväkuvaukset, itsearviointi, tulospalkkio sekä pian myös tehtävän vaatavuuteen ja työsuoritukseen perustuva palkkaus ovat puolustusvoimissa jo arkiritineja.

Toimintaa on pyrittävä parantamaan ja kehittämään käytössä olevien voimavarojen puitteissa siten, että tehtävät kyetään toteuttamaan taloudellisesti ja kustannustehokkaasti, ei vain sillä hetkellä, vaan myös näköpiirissä olevassa tulevaisuudessa. Prikaatin nykyinen leiri- ja harjoitusjärjestelmä tuottaa erinomaista tulosta, mutta on tällä hetkellä osin ylimitoitettu käytössä oleviin resursseihin nähden erityisesti henkilöstön ja ajoneuvojen osalta. Siksi prikaatin johto on asettanut työryhmän kehittämään har-

joitus- ja leirijärjestelmäämme. Tuloksesta ei aiota tinkiä, mutta käytössä olevat voimavarat ja järjestelmä pyritään saamaan tasapainoon. Tämä kehittäminen ohjaa jatkossa myös Jaamankankaan ja Sotinpuron alueiden kehittämistä. Uusi järjestelmä otetaan käyttöön vuoden 2005 ensimmäisestä saapumiserästä alkaen.

Koulutusjärjestelmä kehittyä myös uuden 2/04 saapumiserällä käyttöön otetun peruskoulutuskauten koulutusohjelman myötä. Ohjelmalla pyritään valmistamaan koulutettavat ottamaan vastaan tulevien erikois- ja joukkokoulutuskauten opit. Kaikessa pyritään nousujohteisuuteen - liikunnan määrää lisätään asteittain, kuten myös koulutuksen vaatavuutta. Parhaimmillaan koulutettavien tuleekin olla, aivan oikein, sodanajan joukkona palveluksen päättyessä. Toivoa sopii, että ohessa tavoitellut pysyvän liikuntakipinän herättäminen myös reservissä ja tarpeettomien palveluksen keskeyttämisten määrän vähentäminen onnistuvat.

Heinäkuun saapumiserän terveystarkastuksen jälkeisessä poistumassa oli aivan liikaa kutsuntojen ja palvelukseenastumisen välillä tapahtuneiden erilaisten onnettomuuksien, tapaturmien ja sairauksien jälkitilassa olevia henkilöitä, joiden olisi pitänyt ilmoittaa terveydentilansa muutoksesta kutsuntojen jälkeen omalle sotilaslääkinnille. Nyt nämä palveluksen keskeyttäneet tavallaan tarpeettomasti veivät halutun palvelukseen astumisajankohdan paikan toisilta jättäessään asiansa hoitamatta.

Korpisoturi-lehden palkitseminen vuoden 2003 kiltalehtenä haastaa koko kirjoittajajaj toimittajakunnan pitämään vähintään saavutetun tasan, kuten sotilas asian ilmaisee. Päätoimittajana olen erityisen kiitollinen kirjoittajille, kuvaajille ja mainostajille heidän mainioista materiaaleistaan, joista toimituskunta Mari, Taneli ja Jukka omalla rautaisella ammattitaidollaan laativat lehden lopullisen ulkoasun. Tämän lehden uutuuksia ovat historianurkka, kasvanut painosmäärä ja osoitetietojen ylläpitoon varattu osoitteenmuutoskortti.

Kalaisaa loppukesää sekä marjaisaa ja riistarikasta syksyä Korpisoturi-lehden lukijoille!

Päätoimittaja evl Matti Karjalainen

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄATIÖ
puh. 122 155

Kalevala®

K O R U

ROHKEA
TYYLIKÄS
PERINTEINEN

Prisman Kultra

KAUPPAKESKUS PRISMA, VOIMATIE 2, PUH (013) 127 820

TERVETULOA PRISMAN KULTAAN!

Kuva: Toimitus

Ajassa liikkuu

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan kynään on ollut mieluisa tarttua. Otteen saamista kynästä on helpottanut prikaatissa palveleva ammattitaitoinen ja oikealla tavalla ammattitaitopeä henkilöstö. Musteen riittävyyskään ei ole ongelma. Sen takaavat pohjoiskarjalaiset ja -savolaiset maanpuolustushenkilöt sidosryhmät. Haasteen kynäilylle asettaa Korpisoturin valinta vuoden 2003 parhaaksi kiltalehdeksi, tason on säilyttävä. Onnea Pohjois-Karjalan Prikaatin Killalle, lehden päätoimittajille ja toimitussihteerille sekä kaikille lehden laatuun myötävaikuttaneille!

Ydintoimintamme on asevelvollisten koulutus. Kun perjantaina 9. heinäkuuta kotiutimme edellisen saapumiserän, uudet alokkaat astuivat riviin heti seuraavana maanantaina, 12. heinäkuuta. Rytmi on kova, mutta niin on tuloskin. Yhtymäharjoituksessa kesäkuussa saimme todeta, että ensimmäiset sodan ajan tehtävät joukoillamme sujuivat mallikkaasti. Tästä kiitos harjoituksen suunnittelijoille, valmistelijoille sekä kaikille kouluttajille.

Ydintoiminnan toteuttaminen ei olisi kuitenkaan mahdollista ilman toimivaa tukiorganisaatiota. Varusmiesvahuuden huomattava kasvu on tuonut omat haasteensa myös esikunnan ja huollon tehtäviin. Haasteisiin on vastattu yhä tiiviimmällä yhteistyöllä. Tätä linjaa tulemme edelleen vahvistamaan.

Prikaatimme näkyvin ja kuuluvin osa on eittämättä Karjalan Sotilassoittokunta. Se on niittänyt mainetta myös ulkomailla; viime vuonna Ranskassa, tänä kesänä valloitus-

vuorossa on Sveitsin Tattoo. Puolustusvoimien ylin johto katsoo tavallisesti hyvin tarkasti kenelle tällaisia edustustehtäviä annetaan - niin tälläkin kertaa.

Viime aikoina kaksi aihetta on noussut keskusteluissa ylitse muiden. Ensimmäinen on valtioneuvoston syyskuussa eduskunnalle luovutettava turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko. Se määrittää kehityslinjat vuosiksi eteenpäin. Puolustusvoimien kehittämisessä otetaan huomioon muuttuva turvallisuusympäristö. Siinä lähdetään kuitenkin omista lähtökohdistamme. Emme ota mallia maista, joiden turvallisuusasema ei vastaa omaamme.

Huhtikuussa hallitus linjasi alueellisen puolustuksen sekä yleisen asevelvollisuuden olevan edelleen Suomelle parhaat ratkaisut, jotka vastaavat kaikkiin uhkakuviin. Nämä peruslinjaukset vahvistanevat joukko-osastomme asemaa ja roolia tulevassa johtamis- ja hallintojärjestelmä uudistuksessa, koska kriisitilanteessa koko maata on puolustettava. Tällöin etenkin jalkaväen reservin muodostuminen on varmistettava. Vaikka alueellista johtamisjärjestelmäämme kevennetäänkin, erityinen huomio tulee kiinnittää myös kenttäväkeen ja muuhun yhteiskuntaan. Suomen puolustuksen keskeinen arvo on olla osa yhteiskuntaa.

Toinen kuuma aihe on ollut toimintojen ulkoistaminen tai paremminkin puolustusvoimien oman toiminnan kehittäminen. Varsinainen ulkoistaminen on prikaatimme osalta koskenut lähinnä erikoissairaanhoidtoa, työterveyshuollon ja hammaslääkäri-

palvelujen varmistamista sekä polttoainejakelua. Puolustusvoimien oman toiminnan kehittämisen tavoitteena on saavuttaa etenkin kunnossapito-, muonitus- ja johtamisjärjestelmälalla kustannussäästöjä ja synergiaetuja. Toiminnan kehittämisen alueelliset ratkaisut eri varuskuntien osalta tulevat olemaan varmasti hyvinkin erilaisia.

Korjaamomme on jo vastannut kunnossapidon kehittämisen haasteeseen. Sille luovutettiin ISO 9001 -laatusertifikaatti maaliskuussa. Laatusertifikaatti lisää omalta osaltaan selkeyttä töiden suunnitteluun ja niiden toteuttamiseen. Ruokapalvelun osalta on vaikea kuvitella, että käytettävissä olevin määrärahoihin joku muu kuin oma muonituskeskuksemme valmistaisi yhtä maittavaa ruokaa niin juhlaan kuin arkeenkin. Tietotekniikka-ammattilaisista osa tulee siirtymään keskitettyyn johtoon työpaikan säilyessä kuitenkin varuskunnassamme.

Mikä ajassa siis liikkuu? Se on muutos, ja siinä ei ole mitään uutta. Tärkeää on ankkuroida muutos perinteisiin ja henkilöstön yhdessä määrittämiin arvoihin. Aamuisin Kollaan Vasama muistuttaa meitä siitä, minkä puolesta tulemme töihin. Perinteiden vaaliminen on konkretisoitunut kevään ja kesän kuluessa muun muassa Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan Sotainvalidipiirin sekä Jalkaväkirykmentti 9:n veteraanien vierailujen kautta. Olette aina tervetulleita.

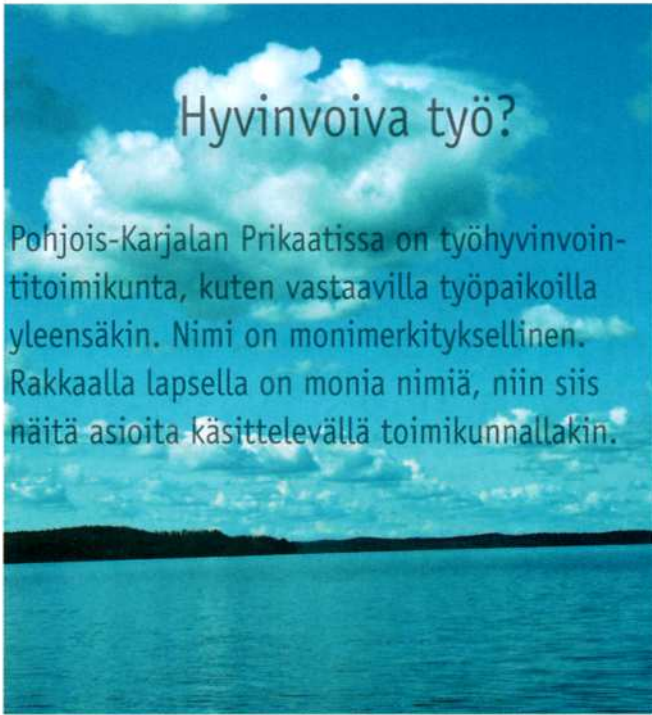
”Jos et tiedä, minne olet menossa, jokainen tie vie sinne” kerrotaan erässä tarinassa. Prikaatina haluamme näyttää muutokselle myös suunnan. Olemme valmiita ottamaan vastaan tulevan selonteon ja toiminnan kehittämisen meille asettamat haasteet. Siihen tarvitsemme edelleen ympäröivän yhteiskunnan tukea. Kokemukseni on, että siihen tukeen voimme luottaa.

Lämpimiä ja rentouttavia loppukesän ja alkusyksyn päiviä kaikille Korpisoturi-lehden lukijoille!

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja
Eversti Harri Ohra-aho

P.S. Kynää ei tule myöskään puristaa liikaa, jotta käsialasta saa selvää.

Hyvinvoiva työ?

Pohjois-Karjalan Prikaatissa on työhyvinvointitoimikunta, kuten vastaavilla työpaikoilla yleensäkin. Nimi on monimerkityksellinen. Rakkaalla lapsella on monia nimiä, niin siis näitä asioita käsittelevällä toimikunnallakin.

Sosiaalitoimikunta ja sen rinnalla tykyryhmä sekä myöhemmin edellisistä yhdistetty hyvinvointitoimikunta ovat lähimmät edeltäjät vuoden alusta työhyvinvointitoimikunnaksi muuttuneella toimielimellä. Nimen vaihtuessa oli hyvä hetki tarkastella myös toimikunnan kokoonpanoa. Perusta säilyi kuitenkin entisenä, miksipä hyvää vain muuttamisen vuoksi muuttamaan. Toimikuntaan kuuluu yhdeksän jäsentä, joilla on henkilökohtaiset varajäsenet päätöksentekokyvyn ja tiedonkulun turvaamiseksi. Alkuvuoden kokemusten pohjalta on mukava todeta osallistumisinnon työskentelyyn olleen kiitettävää. Työhyvinvointitoimikunta voi siis hyvin.

Entäpä sitten työmme, työyhteisömme ja työntekijämme?

Monet työhyvinvoinnin osa-alueet ovat kohdallaan. Prikaatilaisten työmotivaatio ja -taito ovat hyvällä tasolla, on halua kehittyä työssä ja työilmapiirikyselyn tulokset kertovat enimmäkseen myönteistä sanomaa. Tunnustuksen jakaminen ja kiitoksen antaminen luovat positiivista henkeä, ja tähän positiivisuuteen meillä on paljon perusteltua syytä. Rehellisyyden nimissä ja

todellisen kehityksen mahdollistamiseksi on kuitenkin tartuttava myös havaittuihin ongelmakohtiin.

”Kiire!”-sanaan törmää kaikkialla yhteiskunnassamme, miksei siis myös prikaatin henkilöstön keskuudessa. Mutta ei se auta meitä, jos muillakin on kiire. Kiire on yksilön kokemus työn, ja ylipäätään nykyisen elämänmenon, keskellä. Kiireelle on monia syitä ja eri henkilöt kokevat kiireen eri tavoin. Mutta yhteistä on se, että kokemus kiireestä uuvuttaa meitä. Ei heti, ja eri ihmisiäkin erilaisella otteella. Mutta kiireen jatkuminen kaappaa aikanaan meistä jokaisen kuristavaan otteeseensa. Ja kun se saa otteeseensa, ei kiire päästä helpolla irti vaan päinvastoin, alkava uupuminen pahentaa kierrettä.

Mitä siis tehdä? Ensiksikin, olemme itse vastuussa omista valinnoistamme. Kun työ luo lujat paineet, on aika hellittää muualla, esimerkiksi harrastuskentässä. Määritämme itse meille kaikkein tärkeimmät asiat. Toiseksi, elämän matkan varrella on erilaisia aikoja, erilaista polkua kuljettavaksi. Esimerkiksi eläminen lasten kanssa vaihtelee lasten elämänvaiheiden muutosten myötä. Aina ei tarvitse valvoa öitä, vaihtaa

vaippoja ja suunnitella kaikkea perheen pienimpien ehdoilla. Kolmanneksi, on kyse myös työnantajan vastuusta. Työyhteisön ja lopulta korkeimpien esimiesten on otettava todesta uudistetun, tiukkatahtisen koulutusjärjestelmän työntekijöille asettamat vaatimukset. On oltava rohkeutta sanoa myös ei uusille vaatimuksille tai tarjouksille. Tässä asiassa vastuu ei saa olla vain yksittäisen työntekijän, joka korkean työmoraaalin nimissä uudelleen ja uudelleen ylittää perustavat voimavaransa. Loputtomiin niin ei voi kuitenkaan tehdä.

Perheen hyvinvointi. Kun perhe voi hyvin, jaksaa myös työntekijä hyvin. Hyvillä mielin kotoaan lähtevä työntekijä on työpaikallaan valoisa, innostunut ja aikaansaapa. Mutta jos jo kotioven kiinni laittaessaan tuntee väsymystä, pelkoa, ahdistusta ja vastenmielisyyttä työtä kohtaan tai syyllisyyttä perheen jättämisestä, on turha toivoa töiden sujuvan parhaalla mahdollisella tavalla. Arjen elämässä meillä on erilaisia päiviä, tottakai, mutta jatkuessaan edellä kuvattu tilanne on ongelma, josta selviytymiseen tarvitaan apua.

Työhyvinvointitoimikunta järjestää vuoden aikana monia tilaisuuksia, joiden tarkoituksena on luoda taukoja työn rytmiin, antaa hetken levähtämisen mahdollisuus. Tarjolla on myös opetustilaisuuksia ja muuta koulutusta, joiden avulla voi kehittää omia valmiuksiaan selviytyä elämän haasteiden keskellä.

Työntekijöiden omalla vastuulla on ottaa nämä mahdollisuudet käyttöön. Viittaan tässä yhteydessä myös niihin mahdollisuuksiin, joita prikaati järjestää työntekijöiden kunnan ja hyvinvoinnin edistämiseksi. Eikä sovi unohtaa myöskään yhteisiä juhlahetkiä, joita meille on tarjolla. Arjen rytmin katkaiseva juhlahetki antaa virkeyttä eteenpäin, kun avoimin mielin iloitsee juhlan mahdollisuudesta.

Tärkeää on siis, että työntekijä voi hyvin - ja silloin hyvinvointi yltää myös työhömmme.

Sotilaspastori
Juha Eklund
Työhyvinvointitoimikunnan puheenjohtaja

Kilapailut Pulustus Olympiainia Selvennös Haltia

Viesdinnän vaiveuksia

Suomalaiset muistavat ikuisesti ainakin kolme asiaa: sen kuinka ruotsalaiset tönivät maaottelussa vuonna 1973 1500 metrillä Pekka Päivärintaa, kuinka Suomi hävisi heille jääkiekon MM-kisoissa 2003 johdettuaan ottelua jo 5-1 ja sen, miten meitä suomalaisia sorrettiin Euruviisujen alkuaikoina kieleemme takia. Ihmetellä pitää, ettei joskus 1990-luvun lopulla edes eräs meidän etukäteen lähes varmana voitajana pitämämme esityksemme ylittänyt kielimuuria, vaikka laulussa oli yhteensä vain kolme erilaista sanaa eli aiiii, daadaa ja aaaa. Väärinymmärrystä kielen takia on ollut aina.

Entisellä selostajaäänellä Paavo Noposella, suomenkielen kävelevällä absoluuttisella sävelkorvalla ja väärinilmaisun vastustajalla olisi varmaan kestämistä, jos hän rohkenisi kuunnella nykyisiä tv- ja radiotoimittajia puhumattakaan koulusta palaavan nuorison keskustelua paikallisliikenteen bussissa esimerkiksi välillä Joensuu - Kontiolahti.

Nykyisenä niinku-aikana suomenkielen rappion yhä syvetessä sanoja käytetään huolimattomasti tai vähintään yhteyksissä, joissa väärinkäsitysten mahdollisuus on suuri. Otettakoon vaikkapa esimerkiksi päivittäinen tilanne, jossa toinen tunnettu Paavomme ruotsalaisten antamien EU-komissaarikomenttien lämmittämänä lämpenee ajatukselle tehdä vierailu naapurimaahan ja vierailun takia suhteet Ruotsiin lämpenevät. Tarkoittaako se, että Ruotsiin on hyvät välit, vaikka Norjaan on itse asiassa paljon pidempi matka.

Suomen kielen vaikeaselkoiset sanat ja murre (ei Murre-koira, vaikka hyökkäileekin hanakasti ohikulkevien jalkaan) aiheuttavat monasti hankaluuksia. Vasta asiayhteydestä voidaan päätellä, mistä oikeastaan onkaan kysymys ja savon murteen ollessa kyseessä se ei selviä siitä edes minullekaan, siitäkään huolimatta - tai sen takia - että olen itse savolainen.

Joskus on tullut mieleen kuva inkvisition ajoilta. Muuan savolaisen on nähty lentävän pääsiäisen aikoihin varsiluudalla. Tämän takia julma kuulustelija yrittää kysymyksillään saada jyrkänteen partaalla seisovan savolaisen tunnustautumaan harhaoppineeksi noidaksi. Edelleen näen sieluni silmin, kuinka kuulustelun - ja kuulustelijan - kestettyä varttitunnin kuulustelija heittäytyy epätoivoisena alas jyrkänteeltä sen sijaan, että heittäisi alas noidaksi epäilemänsä savolaisen lentotaidottomuuttaan todistamaan.

Jos savolainen Kauppinen on kaappaamassa lentokonetta, ei aina ole kysymys terrorismista vaan viattomasta liiketoiminnasta ja mahdollisesti vain kaappisessa (pienessä kaapissa) säilytettävästä pienoismallin kauppaamisesta. Ja tavara varmasti ihtesä kaupihoo. - Pysyköhän arvoisa lukija kerryillä vai meneekö humeetikopassa yli ymmärryksen vai pitääkö kirjoittaa selvemmin. No, kirjoitetaan sitten: "SELVEMMIN".

Sotilassanastoa ei ulkopuolinen välttämättä aina ymmärrä. Tästä esimerkkinä yksi laajasti viljelty perussanamme "vahvuus", joka harjoituksissa ei ole tosin selvillä meillekään ennen kuin vasta viikon kestä-

vän harjoituksen viimeisenä päivänä, jos silloinkaan. Siviili saattaa sotkea ilmaisun helpostikin käsitteisiin lujuus, paksuus tai hyvä puoli.

Sen lisäksi, että sanat ymmärtää väärin, niissä (ei aina niistä) voi seotakin. Pari vuosikymmentä sitten puolustusvoimissa oli tilanne, että esimiehet olivat aina oikeassa ja tiesivät kaikesta kaiken, alaiset pitivät huolen virhetilin kartuttamisesta. Usein kuuli epäonnistuneen alaisen selittävän erheen syytä peräpäälle esimiehelleen: "Nokun, eikun, minä kun luulin, kun minä ajattelin ja olihan siellä muitakin ja lisäksi luulin, kun kuvittelin kuulleen teidän sanovan tai ainakin tarkoittavan tätä, että..." Virheet eivät toki olleet peruuttamattomia, vaan useimmiten ne voitiin korjata oma-aloitteisesti ja melko vaivattomastikin, kuten tapahtui eräänkin vanhahkon peruskouluttajan kohdalla. Oli alkamassa komppanian päällikön puhuttelu yksikön käytävällä. Kouluttaja valmistautui ilmoittamaan osaston päällikölleen ja komensi päällikön ilmestyessä paikalle touhukkaana: "Asento, eteen vie". Pantuaan kuitenkin pian miesten suorituksista merkille, ettei miehillä ollut aseita mukana laisinkaan, jatkoi: "Hupsista, eihän teillä olekaan aseita, korjaan, olalle vie." Tämä tapahtui aikana, jolloin patteristot olivat vielä hevosvetoisia ja hevosten lastaus junaan aloitettiin junakuljetuksia koskevan ohjesäännön mukaisesti komennolla: "Hevosia junaan panemaan - mars".

Ajat ovat puolustusvoimissa muuttuneet ja onpa menty niinkin pitkälle, että on laadittu listoja joukoissa esiintyvistä eri

toimintojen/asioiden kärkiosaajista ja niminä niissä esiintyvät toki muutkin kuin johdon edustajat. On kuitenkin asioita, jotka eivät muutu. Edelleenkin sotilaat puhuvat panssariurista tai vetäivistä panssariurista, jotka suomeksi sanottuna kuitenkin ovat valtatie 5, tie numero 484 jne.

Vaikka laillinen perintökaari ei tunnekaan perimismahdollisuutta minkäänlaisella elukalla, niin joka tapauksessa aika ajoin hukka perii. Joskus taas lehti-ilmoitusten perusteella ei ole aina varma, onko joku hävinnyt, hukunut tai onko peräti hukassa niinkuin isoäiti vai oliko se nyt Punahilkka.

Kun meikäläisen tasoiset musiikin asiantuntijat ovat käyneet kärsimässä parituntisen jossakin klassisen musiikin konsertissa ellei peräti Savonlinnan oopperajuhlilla, heidän kykynsä usein riittää mainiosti kuullun esityksen arviointiin sanomalla: "Olipa siinä salissa hyvä akustiikka (suomeksi äänioppi)." Ja muut asianharrastajat yhtyvät

siekailematta ja kainostelematta edelliseen puhujaan, vaikka siinäkin yhteydessä riittäisi mainiosti vain olla samaa mieltä.

Kun työkaverini Markun kanssa (molemmat noin 120 koogee) pohdimme eräässä harjoituksessa mahdollisia uhkakuvia ja kriisimalleja, niin joku heitti kysymyksen, että olisikohan kysymys laajamittaisesta ellei peräti hallitsemattomasta maahantulosta, jos te kaksi astutte rinta rinnan Ruotsin laivalta Suomen maaperälle. No, varmasti tulee vielä tilaisuus näpäyttää sanojalle takaisin eli voisinpa todeta kuten entinen mies, että kuolla on sitä vielä meilläkin. Hän ei ollut nimittäin saanut kutsua lähinaapurinsa hautajaisiin.

Senat saattavat joskus saotakin. Onnistuneitten ylioppilaskirjoitusten jälkeen joku vanhempi (isä/äiti) totesi ylpeänä perillisestään: "Kuudesta ällästä hän on tietysti iloinen. Iloa korostaa vielä se, että hän joutui talvella auto-onnettomuuteen, jossa

katkesi niin käsi kuin jalkakin." Toisaalla taas pidettiin metsästysseuran vuosikokousta ja seuran puheenjohtajavalintaa pitkitti se, ettei sillä kertaa ollut yhtään selvää ehdokasta. Kokouksessa kerrattiin myös metsästyksen turvamääräyksiä toden: "Veteen ammuttaessa on varottava kimmokkeita ja veneestä on turvallisinta ampua metsästäjä kerrallaan."

Pitäisi vähän kiinnittää huomiota siihen, mitä suustaan päästää tai paperille panee.

Arvoisat korpisoturilaiset, prikaatilaiset sekä mahdolliset muut lukijat. Kiitän teitä siitä, että minulla on ollut taas kerran tilaisuus kunnioittaa ja juhlistaa läsnäolollani lehteänne tarjoamalla teille lukuelämyksen. Kesälle hyvää jatkoa ja tattista. Tattimetissä tavataan.

Ahti Korhonen

SUOMEN MATKATOIMISTO

**Vakuutuksia
ja
varainhoitoa**

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi **POHJOLA**

Timberjack
A John Deere Company

 E. HARTIKAINEN OY
Maanrakennusta ja autokauppaa
Pamilonkatu 31 Joensuu
www.hartikainen.com

Kuopion sotilaslääni - Pohjois-Savon "maakunta-armeijakunta"

Kuopion Sotilasläänin Esikunta Puistokadulta päin. Kuva: Kuopion Sotilasläänin Esikunta.

Tässä Savon joukko tappeli ja joka kynsi kylmeni

Sotalaitoksen historia ulottuu Pohjois-Savossa lähes viidensadan vuoden takaiseen valtakamppailuun Ruotsin kuningaskunnan ja Novgorodin ruhtinaskunnan välillä. Tuolloin Kustaa Vaasan johdolla perustettiin eräänlainen asevelvollisuus- ja ammatijärjestelmän välimuoto, joka johti kutsuntajärjestelmän syntyyn 24. helmikuuta 1555 tehdyllä päätöksellä. Kyseinen päivä on nykyään sotilasläänien vuosijuhlapäivä. Pohjois-Savoon perustettiin 1626 Savon Rykmentti, johon kuuluivat Kuopion ja Iisalmen komppaniat.

1700-luvulla strategisesti merkittävä seikka oli Kuopion ja Oulun välisen maantien rakentaminen vanhalle ratsupolulle. Muidenkin yhteyksien parantaminen aiheutti muutoksia myös alueen sotilaalliseen asemaan. Savon Rykmentti laajennettiin Savon Prikaatiksi, jonka maineikkain komentaja oli eversti Yrjö-Maunu (Georg-Magnus) Sprengtporten. Hänen johdolla aloitettiin suomalainen maavoimien upseereiden koulutus Kuopiossa 1779.

Suomen sodan aikana 1808-1809 käytiin Pohjois-Savossa useita taisteluita, jotka taktisella tasolla päättyivät suomalaisten voittoon. Merkittävimmät osavoitot saavutettiin Leppävirralla, Kuopion etelä- ja länsipuolella, Siilinjärven Toivalassa ja Iisalmen Koljonvirralla. Suomenlinnan antautuminen ja Ruotsin poliittinen päätös olla lähettämättä lisävoimia Suomeen johtivat Haminan rauhaan 1809, jossa maamme liitettiin autonomisena Suuriruhtinaskuntana Venäjään.

Tarkk'ampujat ja kutsuntapiirit

Krimin sodan (1850-luvulla) seurauksena venäläiset kiinnostuivat Suomen sotalaitoksen uusimisesta. Ruotsin vallan aikaiseen lakiin perustunut asevelvollisuuslaki tuli voimaan 1881. Sen mukaan jokaiseen läänin pääkaupunkiin tuli perustaa tarkk'ampujapataljoona. Suomen 5. Tarkk'ampujapataljoona sijoitettiin Kuopioon, jonka kasarmit valmistuivat jo syksyllä 1881 asemakaavaltaan ja tyyliltään samanlaisina kuin muissakin läänien pääkaupungeissa.

Kutsuntojen suorittamiseksi Kuopion läänissä perustettiin kaksi kutsuntapiirikuntaa; ensimmäinen Kuopio-Iisalmi -alueelle ja toinen Joensuun alueelle. Kutsuntapiirejä johti piirin päällikkö. Nämä Kuopion ja Joensuun sotilaspiirien "esi-isät" lakkautettiin sortovuosina vuosisadan vaihteessa.

Itsenäisen Suomen yleinen asevelvollisuusjärjestelmä luodaan

- järjestelmä testataan Talvi- ja Jatkosodan liikkannallepanossa

Uuden aluejärjestelmän syntymiseen vaikuttivat vanhat kutsuntapiirit ja suojeluskuntien perustaminen Venäjän vallankumousta edeltäneissä epävarmoissa ja levottomissa oloissa sekä Suomen senaatin julistus yleisestä asevelvollisuudesta 18.2.1918. Kutsunnoista huolehti erityinen sotilaista ja siviileistä koostunut kutsuntalautakunta, kuten edelleenkin. Vuoden 1922 asevelvollisuuslaki johti neljän kutsuntapiirin perustamiseen tuolloiseen Kuopion läänin. Pääpaikat olivat Kuopio, Joensuu, Iisalmi ja Nurmes.

Vuonna 1932 aluejärjestelmä uudistettiin siten, että maahan perustettiin yhdeksän sotilasläänin ja 30 sotilaspiiriä. Tällöin Pohjois-Savoon organisoitiin Kuopion pohjoinen ja eteläinen sotilaspiiri, jotka yhdistettiin Kuopion Sotilaspiiriksi 1937. Se perusti noin puolet 13.Divisioonasta, joka taisteli urheasti Laatokan Karjalassa tehden kuuluisat Lemetin motit. Talvisodan jälkeen suojeluskunta- ja sotilaspiirit yhdistettiin. Liikekannallepanovastuu siirtyi suojeluskuntapiireille. Savo-Karjalan alueen suojeluskuntapiirejä johtamaan perustettiin syksyllä 1940 Savo-Karjalan sotilasläänin esikunta. Pohjois-Savossa perustettiin Jatkosotaan 7. ja 14. Divisioonaa, joista 7.Divisioonaa valtasi Sortavalan ja jatkoi hyökkäystä Syvärille. Rukajärvelle hyökkäsi 14.Divisioonaa, joka piti sen sodan loppuun saakka.

Pysyvää on vain muutos

Sotien jälkeen muodostettiin uudet sotilaspiirit, joita johtivat divisioonien esikunnat. Pohjois-Savon sotilaspiiri kuului 1.Divisioonaan, jonka esikunta oli Oulussa. Merkittävimmät muutokset alueellisesti tehtiin 1951, jolloin siirrettiin Ylä-Savon kunnat Kainuun sotilaspiiristä sekä Rautalampi ja Vesanto Suolahden sotilaspiiristä takaisin uudelleen nimettyyn Kuopion sotilaspiiriin.

Seuraava muutos tehtiin 1963, jolloin divisioonat lakkautettiin ja sotilasläänit perustettiin uudelleen, Savo-Karjala muiden muassa. Siihen kuuluivat vuoteen 1993 saakka Kuopion ja Joensuun sotilaspiirit, jotka organisoitiin sotilasläänneiksi Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan alaisuuteen. Perinteiset aluejärjestelmään kuuluneet esikunnan tehtävät säilyivät lähes sellaisenaan, mutta yhteistoiminta siviiliviranomaisten kanssa ja operatiiviset tehtävät lisääntyivät entisestään.

Kuopion Sotilasläänin rooli alueellisessa puolustusjärjestelmässä

Pohjois-Savon maakunnan väestörakenteen johdosta Kuopion Sotilasläänin Esikunnalla on merkittävät joukkojen perustamistehtävät. Liikekannallepanotehtävään vaikuttavat oleellisesti myös alueella sijaitsevat

Kuopion Asevarikko ja Karjalan Lennosto, joiden kanssa yhteistoiminta on jatkuvaa ja kitkatonta.

Pohjois-Savossa on valvonnan piirissä olevia asevelvollisia lähes 30 000 ja vuosittain kutsunnoissa määrätään palvelukseen noin 1800 varusmiestä. Pääosa varusmiehistä koulutetaan Kainuun ja Pohjois-Karjalan Prikaateissa. Kolmanneksi eniten miehiä koulutetaan Ilmavoimien reserviin Karjalan Lennostossa ja Ilmavoimien Viestikoulussa Tikkakoskella.

Omaan käyttöön ja omin voimin liikekannallepano-organisaatioon ja paikallisuolustukseen kertausharjoitetaan noin 1000 reserviläistä vuosittain. Lisäksi Maanpuolustuskoulutus ry:n Pohjois-Savon piiri antaa vuosittain turvallisuus- ja sotilaallista koulutusta omalla organisaatiollaan Kuopion Sotilasläänin Esikunnan tukemana yli 2000 henkilölle.

Sotilasläänin Esikunta on hiljattain ottanut käyttöön uudet kutsunta- ja koulutusjärjestelmät. Kutsunnat aloitetaan maakunnan pääkaupungissa järjestettävällä INFO-tilaisuudella, johon kutsutaan kaikki Kuopiossa asuvat kutsunnan alaiset. Tilaisuus pidetään Musiikkikeskuksessa ja se kestää noin puoli päivää. Kuopion kutsuntalautakunnat jatkavat varsinaista työtään seuraavina päivinä Maanpuolustustalolla, joka on entinen sotilaspiirin esikunta. Maakuntaan "hyökätään" seuraavien viikkojen aikana kahdella lautakuntaosastolla. Toista osastoa johtaa komentaja ja toista esikuntapäällikkö. Suuremmilla paikkakunnilla pidetään kutsuntatilaisuuden jälkeen lähialueen reserviläiskerhoille suunnattu esitelmä puolustusvoimien ajankohtaisista asioista. Tällä menettelyllä vastataan sekä tasapainotetaan ja tasataan kuormitusta kerhojen taholta tuleviin tukipyntöihin.

Koulutusjärjestelmää on jännevoitettu ottamalla käyttöön neljä kertausharjoitusviikkoa, jolloin "ryntötyönä" koulutetaan liikekannallepanojärjestelmän osia ja siihen välittömästi liittyviä paikallisuolustusosia kokonaisuuksina. Kesäkuussa koulutetaan vuorollaan sotilasalueen esikunta ja sen tärkeimmät alajohtoportaat, sotilasalueen

kuntien poikkeusolojen organisaatiot sekä muut viranomaiset teemalla "yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaaminen". Maaliskuussa järjestetään joko alueellinen maanpuolustuskurssi tai jatkokurssi vuorovuosittain. Sotilasläänin sodanajan esikuntaa koulutetaan joka vuosi, vuorovuosittain kokonaisuutena joulukuussa tai tehtäväkohteisesti toukokuussa. Suunnitelmallisesta ja vuosittain lähes samoina viikkoina toistuvasta koulutusjärjestelmästä on toistaiseksi saatu pelkästään positiivisia kokemuksia.

Muutamien yhteisöjen ja kerhojen kanssa on luotu yhteisiä perinteitä, kuten pilkki-, maasto- ja sähkötteluja. Yksityiskohtana mainittakoon pari kertaa vuodessa pelattava sähköttelu Piispan poikien kanssa.

Pohjois-Savon maakunnan maanpuolustustahto, -taito ja -tavarat ovat vahvat - se on hyökkääjän kynsi, joka kylmenee.

Teksti:

Kuopion Sotilasläänin Esikunnan komentaja eversti Leo Puustinen

Eversti Leo Puustinen. Kuva: SA-kuva.

Jalkaväkirykmentti Ulismaisten vastahyökkäyksessä

Esittelyteksti: Everstiluutnantti evp Kari Jylhä.

Teksti: Reservin kapteeni Aarne E. Juutilainen (sanatarkka lainaus alkuperäisestä tekstistä).

Talvisodan jälkeen Kontiorantaan siirtyneen jalkaväkirykmentti 34:n komentajien johdossa taistelleet joukot pysäyttivät neuvostojoukkojen hyökkäyksen Kollaajoelle. Jalkaväkirykmentti 34:n II ja III pataljoonan siirtyessä 17.2.1940 reserviin jalkaväkirykmentti 69 otti vastuun Kollaan rintaman puolustuksesta. Maaliskuun alussa neuvostojoukot käynnistivät hyökkäyksen rintaman murtamiseksi. 56. ja 164. divisioona pyrkivät murtamaan suomalaisten puolustuksen maantien ja rautatien suunnassa, 128. divisioona pyrki saartamaan suomalaisten rintaman etelästä Ulismaisten suunnasta ja Aittojoelta siirretty 75. divisioona pohjoisesta. Eteläisellä sivustalla 128. neuvostodivisioona eteni koillis-lounassuuntaisia rinnakkaisia metsälinjoja pitkin. Metsälinjat oli tässä vaiheessa nimetty Helsingin katujen mukaisesti paikantamisen helpottamiseksi. Jalkaväkirykmentti 34 komentajan johtoon siirrettyjen joukkojen tehtäväksi annettiin neuvostojoukkojen hyökkäyksen pysäyttäminen ja myöhemmin joukkojen lyöminen. Tavoitteeseen pyrittiin aluksi ehkä yltiöpäisestikin hyökkäämällä hyökkäämässä olleita vahvoja neuvostovoimia vastaan. Jalkaväkirykmentti 34:n, majuri Carl von Hartmanin komentaman II pataljoonan osalta raskaimmaksi muodostui maaliskuun 6. päivä, jolloin taisteluosasto Hartman hyökkäsi Ulismaisista Korpjärvelle etenemässä olleita kahta neuvostorykmenttiä vastaan. II pataljoona kärsi tuona päivänä sodan suurimmat tappionsa 29 sotilaan menettäessä hyökkäyksessä henkensä. Hyökkäyksillä kyettiin hidastamaan neuvostojoukkojen etenemistä ja estämään niiden pääsy Loimolasta etelään johtaville teille. Sodan loppuessa suomalaiset olivat käynnistämässä alueelle siirretyin uusin joukoin hyökkäyksiä neuvostojoukkojen lyömiseksi.

Ulismaisten hyökkäykseen 6.3. osallistuivat majuri Carl von Hartmanin johdolla sodan alusta taisteluihin osallistunut jalkaväkirykmentti 34:n II pataljoona (Hyppy; 4. Komppanian päällikkönä reservin luutnantti Salo, 5. Komppanian päällikkönä reservin kapteeni Toiviainen ja 6. Komppanian päällikkönä reservin kapteeni Juutilainen) ja puoli komppaniaa jalkaväkirykmentti 36:n toisesta komppaniasta (osia Tiikeristä) sekä helmikuun aikana täydennysjoukoista rintamalle siirretyt sotaa kokemattomat Kevyt Osasto 23 (Mylly; komentajana ratsumestari Rasi) ja Sissipataljoona 4 (Hyena; komentajana ratsumestari Salpo). Kesällä 1940 Kontiorannan varuskuntaan ryhmittyneen jalkaväkirykmentti 34:n upseerit saivat tehtäväkseen laatia yhteenvetoja sotatalven kokemuksista. Reservin kapteeni Aarne E. Juutilainen sai tehtäväkseen tarkastella tapahtumia Ulismaisissa. Annetaan Aarne E:n jatkaa:

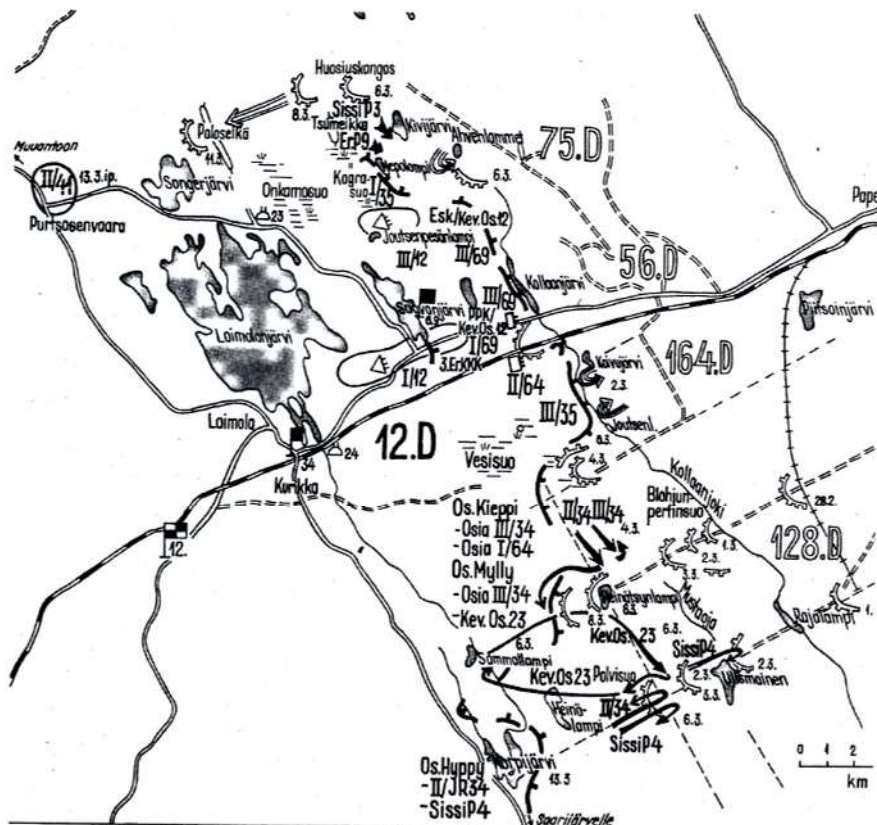
Kuva: SA-kuva.

Ulismaisten taistelun vaiheet

Aluksi kait minun on hyvät herrat, pyydetävä anteeksi, sillä tämä sepustus tulee saamaan tosin pakosta, enemmän tai vähemmän oman kehu, tahi ainakin oman joukko-osastomme ylistelyn luonteeseen. Yritän antaa mahdollisimman tarkan kuvan taistelun kulusta muistin mukaan, sillä käsilläni, ei ole enää taistelukertomusta, ja omakohteisesti en ollut paikan päällä tilaisuudessa tutustumaan oikean siiven toimintaan, joten olen pakotettu nojautumaan k.o. siivellä taistelleiden tovereitteni res.kapt. Toiviaisen ja res. luutn. Salon kertomuksiin, joiden kanssa olen tosin useampia kertoja käynyt läpi taistelun vaiheet.

Koska Korpjärven-Ulismaisten suunnassa taisteleva "Hyena" (SissiP 4) ei kyennyt estämään vihollisen painostusta, niin sai pataljoonamme II/JR 34, joka oli päämajan reservinä, käskyn siirryä sinne, ja yhdessä Hyenan kanssa heittää vastahyökkäyksellä ryssät Ulismaisten itäpuolelle. Saavuimme aamuyöstä 5.3.40 vasten erittäin väsyneinä Hyenan majapaikkaan, mukanamme ainoastaan ahkiomme, kuormastomme saapuessa vasta aamulla toista tietä pitkin. Näin ollen siirtyi hyökkäys seuraavaan aamuun. Varhain iltapäivällä kutsui ratsumest. von Haartman, joka oli määrätty hyökkäysostaston komentajaksi, kaikki yksiköiden päälliköt käskynjakoon. Käskynjaon tarkoituksena oli antaa hyökkäyskäsky seuraavaa aamua varten, mutta kun ilmeni, ettei kukaan pataljoonastamme tuntenut hyökkäysmaastoa pyysimme päästä maastontiedusteluun, joka vaatimuksestamme hyväksyttiin, Käskynnossa kysyttiin nimittäin yksiköiden pääl-

Kollaan taistelu 1. - 13.3.1940. Lähde: Talvisodan historia osa 3 sivu 123.

liköiden mielipidettä, niin aikakaskelmiin, kuin hyökkäys ryhmitykseenkin nähden, ja aikaa oli vielä runsaasti käytettävänä. Pyyntöstämme huolimatta ei kumpikaan patalj. komentajista lähtenyt mukaamme. Suoritettuumme (4., 5. ja 6 kompp.päälliköt + kk. krh.joukkueiden joht.) tiedustelun, jolloin jo huomasimme vastustajamme varmistuselimet erittäin valppaiksi. Ja kun olimme todenneet, että vastustajallamme oli eri kaliberista tykistöä, ja useampia krh.joukkueita, uudistimme pyyntömme patl:n komentajien henkilökohtaisesta tutustumisesta etumaastoon, ja he suosivatkin.

Nyt lienee syytä kuvata hiukan taistelu- maastoa. Hyökkäys kaistan, jota rajoitti molemmin (puolin) laajajakot, erittäin harvametsäiset suot (näkyvyys n. 1000 m.) halkaisi keskeltä leveä itä-länsi suuntainen metsälinaja (Hesperiankatu). Hyenan varmistuselimet olivat H.kadun poikki kulkevalla metsäisellä harjanteella, joka välittömästi Hesperiankadun eteläpuolella oli huomattavasti korkeampi, kuin vastustajan hallussa oleva vastapäinen metsäinen harjanne. Näitä harjanteita yhdisti n. 150 m. H.kadun et. puolelta alkava muutamien

satoja metrejä leveä metsäkannas. H.kadun pohj. puolella harjanne meidän puolel- lamme, vastustajan hallussa olevaa harjan- netta matalampi, harjojen välinen aukea n. 300 m. leveä. Tst. etuvartioittemme välinen maasto metsäinen, matkaa n 1200-1400 m.

Joukkoja oli hyökkäykseen käytettävissä: Hyenan 3 eskadroonaa (pieniä), Hypyn 3 kompp:a, joista 6:n:ssa paikalla 3 joukku- etta, ½ kompp:a Tiikeristä, ja 2 kompp:a Myllystä, johon saatiin yhteys vasta illalla. Lisäksi ½ patt:a ja krh.joukkue, näillä mo- lemmilla ainoastaan muutamia kymmeniä kranaatteja, 6 a 8 kk:ä ja 1 pst.kiv., ptr.:ta ja käsikranaatteja runsaasti.

Vihollinen tulesta päätellen vahvempi, len- totoiminta kaiken päivää vilkasta. Samoin ajoittain krh- ja tykistötuli. Käskenjaossa tuli päätökseksi, että Hesperiankadun eteläpuolista metsäkannasta hyökkäivät oikealta lukien etulinjassa Hypyn 4:s kompp:a, 5.eskr., Tiikerin ½ kompp:a ja 4: s esk. Toisessa linjassa Hypyn 5:s kompp:a, muistaakseni tykistön tj:lla määräys seurata oikeaa siipeä Hesperiankadun pohj.puolella 6:s esk. I linjassa ja II:ssa Hypyn 6:s kompp:a. Suoraan pohj:ta vastustajan si-

vustaan ja selkään Myllyn 2 kompp:a, kk:tst.etuvartioasemiin, samoin pst.kiv. välit- tömästi H.kadun varteen.

Tykistön, krh. joukk:een ja kk:n avettava tuli vastustajan lamauttamiseksi h -10, tätä vastustimme (kaikki II/JR 34:n kompp.pääll: t). Syy: koska h-hetki oli niin aikainen, niin oli olemassa yllätys mahdollisuus, ja toi- seksi niin vähäisillä kranaattimäärällä ja lohkon ollessa suhteellisen leveä, vaikutus kaivautuneeseen tulisi olemaan vähäinen, sitä paitsi vastustaja oli kaivautunut metsän sisään. Lisäksi vastustajalla oli kaiken kali- berinen tuliylivoima, ja ryssän tykistö ampui ajoittain yölläkin. Ehdotimme, että ko. aseet avaavat tulen vasta taistelun alettua, meidät äänestettiin kumoon.

Viestiyhteydet osaston kom.paikasta, joka jäi majoitusalueella, sekä oikealle, että vasemmalle siivelle.

Oikean siiven johtajana Hyenan kom., hyökkäysvalmiusasemat, jotka sijaitsivat tst.etuv. asemissa miehittettynä H -20.

Ajp. majoitusalueella.

Jsp. H.kadun varrella n 1½ km. majoitusalu- eelta Korpijärven suuntaan.

H.hetki: klo 4.30 tahi 5.30, kuten aikaisem- min mainitsin aikamäärästä, en ole varma, mutta tapahtumajärjestyksestä kyllä.

Erikoisesti painostettiin hyökk. valm. ase- mien ajoissa miehittämistä, niin, että ennä- tetään ottaa yhteydet naapureihin.

Aamulla 6.3.40 n h -20 sain yhteyden 6 esk:aan, joka oli valmiina hyökk.-valm. asemissaan. Samoin kk:t ja krh:n tj. kuten myös pst.kiv., mutta 4 esk:aan en saanut yhteyttä, vasta tulenavauksen jälkeen ta- pasin sen omien asemieni takana matkalla kaistalleen, kiiruhdin sitä ja ilmoitin heidän olevan myöhässä.

Kaksi puh.asemaa oli sijoitettu aivan H.- kadun varteen vajaan 50 m:n etäisyydelle toisistaan. Kummastakaan ei ollut minkään- laista tähytysmahdollisuutta etumaastoon, ainoastaan tst. etuvartioidemme hallussa

olevan harjanteen takarinteeseen, matkaa n. 250-300 m. H.-kadun etel.puolisen puhelimen luona tapasin ennen h.-hetkeä rats.mestm Salpon, joka oli oikean siiven johtaja. Kysyessäni häneltä, olivatko hänen alaisensa yksiköt paikoillaan, niin ei hän ollut tietoinen siitä, vaan uskoi niiden olevan, koska käskyssä oli niin määrätty.

Kysyttyäni hänen puhelinyhteyttään, sain tietää, että oikeaan siipeen oli yhteys Hyenan - ja patt:n keskuksen kautta, ja rats.mest. von Haartmaniin Hyenan keskuksen kautta. Kun hän ei lähtenyt tarkastamaan, niin kehoitin hänen ottamaan yhteyden oikeaan siipeen puhelimitse, mutta hän ei saanut tätä ennen h.hetkeä, kadun pohj. puoleinen linja ei ollut kunnossa.

Vielä h.hetkellä eivät kummatkaan Hyenan esk:t olleet paikoillaan, minä olin saanut lähettiyhteyden kapt. Toiviaiseen, ja kehoitin häntä ottamaan yhteyden komentajaan hän oli tehnytkin tämän jo oma aloitteisesti. Tein itse saman rats.mest. Salpon puhelimesta, ja ilmoitin tilanteen tien molemmin puolin, ja etten ollut saanut yhteyttä Myllyyn.

H.hetki pysytettiin ennallaan. H.hetkellä lähti 4:s kompp. etenemään, Tiikeri ei seurannut, ja joutui taisteluun pesäkkeittäin kaivautuneiden vastustajien kanssa, tuhoton nämä lähitaistelussa käyttäen mm. kasapanoksia. 5 kompp. ei ehtinyt liikkeelle ollen toisessa linjassa. Keskustassa olevat kk:t pitivät vastaisen metsänreunan puhtaana ja pst.kiv. vaimensi H.kadulle ilmestyneet kaksi miesten työntämää panssarirekeä. Minun pk:ni tulittivat tulellaan. 6.esk. lähti kaistallaan h.hetkellä vihollisen puolelle johtavaa puronuomaa, ja pääsi vastaiseen metsään joutuen tulitaisteluun, rintama etel:n. Kompp:ni seurasi portaittain, ottaen yhteyden 6:n esk:n, alkaen vyöryttää lähitaistelussa H.kadun suuntaan. Myllystä ei kuulunut mitään. Kaikki taisteluun joutuneet yksiköt kärsivät hyökkäyksen alusta lähtien tappioita.

Vastustajan ensimmäisten portaitten joukot olivat hiihtojoukkoja, nämä eivät peräännyneet askeltakaan, taistellen vielä haavoittuneinakin. Taaemmat joukot tavallista jalka-

väkeä, nekin varustettu suksilla. Tykkituli heti patt:mme tulenavaushetkestä, erittäin vilkasta, etenkin H.kadun suunnassa. N. h +30 lähtien saimme tulta 2 a 3:sta patt:sta koillisesta. Lentotoiminta vilkasta.

Lähetin lähetin ottamaan selvää oikealle siivelle tilanteesta, koska epäilin taistelun melusta päättäneen 4:n kompp:n yksin osallistuvan hyökkäykseen, kuten asia olikin.

Tällävälän saapui Mylly (2 kompp.) liittyen laimeasti hyökkäykseen, 6:sta esk:sta vasempaan, rintamamme alkoi tässä kaartaa koilliseen. Sekä 6:n esk:n että Myllyn lupasin käyttää oman ptr.keskustani, jonne opastettiin heidän täydennyksen noutajansa. Tästä huolimatta jouti täydennyksestä huolehtiminen minun komppaniolleni, kuten haavoittuneiden ja kaatuneiden evakuointikin, sillä heidän täydennyksen noutajansa pakenivat, jättäen ahkiot metsään. Otin henkilökohtaisesti yhteyden rats.mest. Salpoon, ja kehoitin häntä siirtymään oikealle siivelle viemään esk:nsa hyökkäykseen, mutta kun huomasin hänet täysin hysteeriseksi, niin käskin hänen mennä ilmoittautumaan osaston kom:lle. Kuulin tst:n jälkeen hänen menneen suoraan Jsp:hen, ja sieltä edelleen, rats.mest. Salpon adjutantint ja lähetit pidätin käyttööni. Määräten adjutantint huolehtimaan täydennyksestä pat.keskukseen ja haav. suojapaikasta haavoittuneiden ja kaatuneiden evakuoinnista majoitusalueelle, josta ne toimitettiin jsp:n, sekä adjutantti että ko. lähetit toimivat pelottomasti. Lähetin lähettini kapt. Toiviaisen luo, kehoittaen häntä ottamaan oikean siiven päällikkyyden, ja pakoittamaan tällävälän saapuneet esk:t osallistumaan hyökkäykseen, tämän hän oli jo oma-aloitteisesti tehnytkin.

Ilmoitin toimenpiteistäni osaston kom:lle, hän hyväksyi ne. Taistelu jatkui verisenä 4:s kompp. saaden apua Tiikeriltä ja n. joukkueelta (todnäk. 5:ttä esk:naa) ilman johtajaa, tuhosi ensimmäisen linjan, ja pääsi sen jälkeen etenemään muutamia satoja metrejä kohdaten varustettuja asemia ja yhä kiihkeämpää vastarintaa. Tykistöltämme ja krh.joukkueeltamme loppuivat kranaatit, jolloin krh.joukk:n johtaja res.vänr. Kokko ilmoittautui käyttööni, käytin häntä pääasiassa yhd.ups:na kom.jaan ja kapt. Toiviaiseen.

Kompp:stani kaatui molemmat ups:ni, jolloin varajoukkueen joht:t ottivat komennon ja jatkoivat hyökkäystä. Tähän mennessä kompp:ni vallannut m.m. 8 rask.kk. ja 6:s esk:na jokseenkin saman verran, näitä ei voitu ottaa käyttöön metsän tiheyden, syvän lumen ja käsikranaattitaistelun ollessa käynnissä. 6:s esk:na menettänyt myös 2 ups., mutta jatkoi tarmokkaasti hyökkäystä. Mylly sitä vastoin rats.mest. Rasin itsensä johtamana osallistui entistäkin laimeammin hyökkäykseen, sen rintaman kaartuessa yhä enemmän pohj:n

Oikealla siivellä oli hyökkäys pysähtynyt ylivoimaisen vastustajan, ja esk:nan laimean osanoton tähden. Kummallakaan siivellä emme metsän tiheyden tähden voineet ottaa kk:mme käyttöön, jotavastoin vastustaja varustetuista asemistaan pystyi käyttämään omiaan, vaikka ei ampuma-alaa niillä ollutkaan. Metsän tiheys vaikeutti myös käsikranaattien käyttöä.

Kompp:ni ja 6:n esk:n liitoskohdassa pääsi yksi ryhmistäni n. 60 m:n 2 patt:sta, jotka se vaimensi ampumalla tykkimiehet, ja estämällä uusien saapumisen. Tällä hetkellä Myllyn kestävyys petti, alkoi pakoon juoksu, joka tarttui myös 6 esk:n, jolta oli kaatunut viimeinen upseeri. Pysäytin miehistön pistoolillani, ja upseerit uhaten kenttäoikeudella. Nämä ilmoittivat patruunia puuttuvan, mikä ei ollut toden mukaista. Käskin samalla jäämään saavutettuihin aseisiin, paitsi edellä mainitun saumaryhmän määräsini vetääntymään, ja sulkemaan komppaniani ja 6.esk. väliin muodostuneen aukon. Itse menin puhelimeen ja ilmoitin tilanteen osaston komentajalle. Hän hyväksyi toimenpiteeni ja lupasi lähettää parikymmentä miestä Esik.K:sta ilman suksia. Nämä määräsini rats.mest. Salpon ottamaan vastaan.

Palatessani ajoin pistooli kädessä kiinni saamani Myllyn ja esk:n miehet takaisin aseisiin ja vedätin näillä lisätäydennystä ja kaikki käsillä olevat ahkiot. Kun täten hyökkäys oli tyrehtynyt ja vastustaja saaden yhä uusia voimia yritti ehtimiseen vastahyökkäyksiä, saimme illan hämärtyessä n. klo 16.00-16.30 käskyn os.kom:lta vetääntyä lähtöasemiin, jolloin taas upseerittomat 6 esk:n ja pakokauhaiset Myllyn miehet oli

Karjalan Armeijakunnasta nykypäivään

Karjalan armeijakunnan upseerin salonkiasu vuosilta 1785-1809 paljastettiin Ritva ja Pertti Korhosen kotona 1.3.2004. Puku täydentää keräilijäpariskunnan sotilasasukokoelmaa. Sitä ei käytetty kenttäolosuhteissa, vaan se oli upseerien edustusasu. Eritelty puku on valmistettu tarkasti Ruotsin vallan aikaisten ohjekirjojen mukaisesti ja pelkästään tietojen kerääminen kesti kaksi vuotta. Tiedot puvun yksityiskohdista löytyivät lyijykynäpiirroksen ja ohjeiden muodossa Suomen Kansallismuseosta ja sen lisäksi ohjeita on antanut Tom C. Bergroth Turun maakuntamuseosta. Asun ompeli lieksalainen Kylänlahden ompelimon ompelijamestari Taina Kiiskinen, hatun valmisti Marja-Liisa Pirinen Lieksasta ja hopeatyöt kulta-seppämestari Reijo Sundqvist Joensuusta. Hatun koristesulat ovat Maire ja Veikko Roihan tilalta Juvalta.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Pertti Korhonen esittelemässä puvun yksityiskohtia.

Yksityiskohta hihasta.

Uusi visuaalinen ilme

Puolustusvoimissa on julkaistu alkuvuodesta graafinen ohje, joka antaa ohjeet visuaaliselle ilmeelle koko Puolustusvoimissa. Uusi visuaalinen ilme näkyy lähivuosina kaikessa Puolustusvoimien tuottamissa aineistoissa, esitteistä opaskylltteihin. Tällä hetkellä ilmeen voi nähdä esittelymateriaaleissa, käyntikorteissa sekä rekrytointi-ilmoituksissa.

Visuaalinen ilme koostuu tunnuksista, väreistä, typografiasta ja muista graafisista elementeistä.

Tunnusten avulla joukot erottuvat toisistaan. Tunnuksilla on myös voimakas perinne- sekä motivaatioarvo. Lähes kaikessa Puolustusvoimien tuottamassa materiaalissa näkyy tornitunnus. Meidän aineistossa näkyy oma joukko-osastotunnuksemme ja mahdollisesti myös maavoimien tunnus.

Värit ovat perinteisiä Suomen Puolustusvoimien jo aiemmin käyttämiä värejä. Niissä on sekoitus kansainvälisiä käytäntöjä, vieraan vallan perinteitä sekä kansallisromantiikkaa. Meillä päävärinä on maavoimien tummanvihreä.

Typografian on oltava selkeää ja luettavaa. Puolustusvoimille on määrätty pääkirjasintyypiksi Frutiger.

Graafisten tunniste-elementtien avulla luodaan visuaalinen yhteys Puolustusvoimien eri organisaatioiden välille. Tunniste-elementtien värit luovat yhteyden ylempään tasoon. Pohjois-Karjalan Prikaatia seuraava ylempi taso visuaalisessa ilmeessä on maavoimat. Puolustusvoimien visuaalinen hierarkia on esitetty alla olevassa kuvassa. Päällä on kattotason tornitunnus ja siitä alaspäin laskeutumalla porras kerrallaan löytää omat tunnuksensa ja käytettävät värit.

Teksti: Toimitus

Kuva: Pääesikunta Viestintäosasto

Puolustusvoimien visuaalinen hierarkiamalli.

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2004 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Kapteeniksi

Yliluutnantti
Miika Huovinen

Yliluutnantti
Pekka Peltoniemi

Yliluutnantiksi

Luutnantti
Mika Katainen

Luutnantti
Ville Keinänen

Luutnantiksi (res)

Vänrikki (res)
Kimmo Vänskä

Henkilökuntaan hyväksytyt

Eversti
Harri Ohra-aho
1.3.2004

Everstiluutnantti
Jyrki Kaiponen
1.3.2004

Yliluutnantti
Vesa Ollikainen
1.6.2004

Insinööri
Pekka Kuokka
1.6.2004

Yliluutnantti
Janne Karttunen
4.6.2004

Reserviin

Teknikkokapteeni
Oiva Vattulainen
1.6.2004

Siviiliin

Toimistosihteeri
Marja-Leena Kemiläinen
1.5.2004

Siirrot

Eversti
Keijo Simola
Läntisen Maanpuolustusalueen
Esikuntaan
1.3.2004

Everstiluutnantti
Simo Antikainen
Maanpuolustuskorkeakouluun
1.3.2004

Luutnantti
Olli Miettinen
Karjalan Lennostoon
1.6.2004

Korjaamolle laatusertifikaatti

Kontiolahden Korjaamolle myönnettiin maaliskuussa 2004 ISO 9001-laatusertifikaatti. Kuvat: Toimitus/Kontiolahden Korjaamo.

Vierailuja ja tapahtumia

Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraalimajuri Ari Puheloinen tutustui Sotinpuron ampuma-alueeseen ja tarkasti joukkokoulutuskauden ampumaleirin 25.5.2004 prikaatin komentajan kanssa.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Lääkintähuoltokeskuksen henkilöstö tutustui joukkokoulutuskauden leiriin 26.5.2004. Hyökkäysammuntoja seuratessa nähtiin oikeastikin, mitä kenttäsaaraanhoitajan työ on leireillä.

Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen johtaja Jyrki Ipatti tutustui Sotinpuron alueeseen ja joukkokoulutuskauden sissiampumaleiriin 13.5.2004.

Reserviupseerikoulun yksiköiden päälliköt tutustuivat Pohjois-Karjalan Prikaatiin everstiluutnantti Vesa Nissisen johdolla 15.4.2004.

Perinteinen taito-ottelu järjestettiin 22.3.2004. Prikaati saavutti toisen sijan.

Sotilasvala ja paraatikatselmus Hutsin urheilukeskuksessa.

Aamulla sankarihautausmaalla.

Sotilasvakuutus Arppen koululla.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Saapumiserän 1/04 valatilaisuudet järjestettiin 21.2.2004 Kiteellä. Tilaisuudet alkoivat aamulla sankarihautausmaalla seppeleenlaskulla, minkä jälkeen vuorossa oli vakuutuksenantotilaisuus. Paraatikatselmus järjestettiin Hutsin urheilukeskuksessa ja ohimarssi suoritettiin Kiteentiellä. Ohimarssin vastaanottivat prikaatin komentaja eversti Keijo Simola, kaupunginjohtaja Kirsi Hämäläinen ja sotiemme veteraanien edustaja Iiro Aalto.

Lounas nautittiin koulukeskuksessa, missä oli mahdollisuus tutustua myös kalustonäyttelyyn.

Prikaatissa tapahtuu

Lippuvartio, valakaavan esilukija kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Eeva Seppänen, sotilaspastori Juha Eklund ja eversti Keijo Simola.

Yleisöä Hutsin alueella.

Kaupunginjohtaja Kirsi Hämäläinen, eversti Keijo Simola ja Iiro Aalto.

Ohimarssi.

Kenttälounas.

Kalustonäyttely.

Lomalle!

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

START

The Feeling for Snow

SKI SPEED

Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot
Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0500-672 113
www.redex.fi, www.skispeed.fi

Ohi on 270, 180, 362

Vänrikkien ylentäminen 9.7.2004.

Huhtikuussa kotiutettiin 2/2003 saapumiserän miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 270 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Palkitut:

Jalkaväen mitalilla ja Killan stipendillä
Korpraali Antikainen Saku Paavo Juhani

Hyvän jääkärin palkinnolla
Korpraali Hapuli Anssi Tuomas
Korpraali Liimatta Jani Petri Tapani
Korpraali Behm Jouko Markus Juhani

Kotiuttamisjuhlassa 8.4.2004 jalkaväkisäätiön mitalilla ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendillä palkittu korpraali Saku Paavo Juhani Antikainen Killan puheenjohtajan Hannu Saharisen kanssa.

Heinäkuussa kotiutettiin 2/2003 saapumiserän varusmiesjohtajat sekä miehistön erikoiskoulutuksen saaneet 362 vuorokautta palvelleet taistelijat ja 1/2004 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleet taistelijat.

Palkitut:

Jalkaväen mitalilla ja Killan stipendillä
Vänrikki Kuokkanen Jukka Tapani
Kersantti Hirvonen Tero Sulevi
Korpraali Pham Hoang An

Reserviupseeripiirin palkinnolla
Vänrikki Turunen Tomi Markus

Reserviläispiirin palkinnolla
Kersantti Ratinen Kimmo Sakari

Hyvän jääkärin palkinnolla
Korpraali Hara Sami Petteri

Kummikuntien esinepalkinnoilla
Kersantti Mikkonen Anu Iris Johanna
Kersantti Piironen Tero Juhani Antero
Korpraali Gröhn Ilari Mikael
Jääkäri Tarnanen Pasi Tapio
Vänrikki Holopainen Jani Markus
Alikersantti Paakkanen Jukka Aulis Kristian

Jalkaväkisäätiön mitalilla ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan stipendillä palkitut, vasemmalta korpraali Pham Hoang An, kersantti Hirvonen Tero Sulevi ja vänrikki Kuokkanen Jukka Tapani.

Kummikuntien esinepalkinnoilla
Jääkäri Rautapää Arto Lauri Johannes
Korpraali Kähkönen William Petteri
Vänrikki Tapanen Anssi Antti Oskari
Vänrikki Pesälä Olli Tuomas
Korpraali Vainanen Erno Antti Johannes
Korpraali Kulin Timo Petteri
Jääkäri Mononen Mika Antero
Kersantti Hyvönen Antti Albert
Korpraali Oksanen Jani Samuli
Jääkäri Törrönen Aki Henrik
Jääkäri Ponkilainen Tommi Juhani

Viestikillan palkinnolla
Kersantti Malava Antti Johannes
Korpraali Niemi Kari Markus

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä

Karjalan Jääkäripataljoona vietti jääkäriperinteidensä mukaisesti perinnepäiväänsä 24.2. iltajuhlan ja 25.2. paraatikatselmuksen merkeissä.

Tiistai-iltana 24.2. järjestivät Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta ja Karjalan Jääkäripataljoona yhteisen iltajuhlansa Polvijärven Vapaa-aikatalolla. Voimavarat oli yhdistetty samalla viikolla olevien pataljoonamme perinnepäivän ja sotilasläänin esikunnan vuosipäivän vuoksi.

Iltajuhlan ohjelma oli korkeatasoinen. Tervehdyspuheen esitti Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Simo Antikainen ja juhlapuheen Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja eversti Seppo Pesonen. Pesonen keskittyi puheessaan kertaamaan niitä muutoksia, joita puolustusvoimissa on tapahtunut viime vuosien aikana. Tämä kooste valaisi ulkopuolisillekin, ettei nykyajan puolustusvoimat ole mikään paikalleen jämähtänyt organisaatio. Kehitys on jatkuvaa niin keskus-, alue- kuin paikallishallintotasollakin, jota esimerkiksi Kontiorannan varuskunta osaltaan edustaa. Pesosen puhe antoi itse kullekin paikalle olleelle ajattelemisen aihetta vuoden vaihteessa julkaistavaa selontekoa silmäläpäitään.

Iltajuhlan muu ohjelma koostui musiikki- ja tanssiesityksistä, joista merkittävä osuus lankesi Karjalan Sotilassoittokunnalle. Musiikkikapteeni Juha Tiensuu johti soittokuntaansa yhtä reippaasti kuin aina ennenkin. Tilaisuuden juonsi jämäkästi jo perinteeksi muodostuneeseen tapaan yliluutnantti

Taneli Mäkinen. Tilaisuus päättyi cocktailtarjoiluun, jonka yhteydessä oma väki ja kutsuvieraat saivat tilaisuuden keskustella keskenään.

Karjalan Jääkäripataljoonan lippu saapuu paraatikatselmukseen.

Keskiviikkoamuna 25.2. Karjalan Jääkäripataljoona ja Karjalan Sotilassoittokunta ryhmittivät Kontiorannassa Kollaan Vasamalle paraatikatselmukseen. Joukkoja komensi pataljoonapuseeri majuri Arto Muhonen ja katselmuksen suoritti pataljoonan komentaja everstiluutnantti Simo Antikainen, jolle tämä oli viimeinen perinnepäivän tilaisuus pataljoonan komentajana. Antikainen luovutti pataljoonan komentajan tehtävät perjantaina 27.2. everstiluutnantti Jyrki Kaiposelle. Paraatikatselmusta olivat seuraamassa myös prikaatin komentaja eversti Keijo Simola sekä 27.2. prikaatin komentajan tehtävät Simolalta vastaanottanut eversti Harri Ohra-aho.

Perinnepäivän ohjelmaan kuuluivat katselmuksen lisäksi kenttähartaus, seppeleenlasku, pataljoonan komentajan puhe ja palkitsemiset. Kenttähartauden piti sotilaspastori Juha Eklund ja seppeleen lasivat Kranaatinheitinkomppaniasta valitut varusmiehet. Everstiluutnantti Antikainen piti pataljoonalle kannustavan puheen ja palkitsi ansioitunutta pataljoonan henkilöstöä pataljoonan perinneristeillä. Tilaisuuden jälkeen pataljoona jatkoi juhlimistaan työn merkeissä.

Everstiluutnantti Simo Antikainen.

Prikaatissa tapahtuu

Everstiluutnantti Simo Antikainen tarkastaa Karjalan Jääkäripataljoonan joukot.

Everstiluutnantti Simo Antikainen luovutti Karjalan Jääkäripataljoonan pienoislipun pataljoonan entiselle komentajalle everstiluutnantti Jouni Mattilalle.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinneristin saivat luutnantti Karri Kalenius, luutnantti Olli Miettinen, luutnantti Jani Särkiranta, luutnantti Marko Jalkanen ja kapteeni Mika Kuutsa.

KAHNIA JA KOTOISUUTTA NUODESTA 1934

Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

Simo Häyhä -vitriinin paljastustilaisuus 25.2.2004

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Tilaisuutta isännöi prikaatin
komentaja eversti Keijo Simola.

Tilaisuuden osanottajat yhteiskuvassa.

Vitriinin paljastivat Ahti Latvala ja
everstiluutnantti Matti Karjalainen.

Tilaisuuden päätös-
kahvit.

Simuna-vitriini.

Prikaatin komentaja vaihtui

Prikaatin komentaja vaihtui 1.3.2004 eversti Keijo Simolan luovuttaessa tehtävän eversti Harri Ohra-aholle. Varuskunnassa järjestetty vaihtotilaisuus pidettiin kuitenkin jo 27.2.2004. Paraatikatselmus järjestettiin Kollaan Vasamalla. Katselmuksen jälkeen suoritettiin ohimarssi, jonka everstit vastaanottivat kutsuvieraiden ja palkatun henkilöstön seurassa.

Tervehdysten vastaanotto ja kahvitilaisuus olivat Sotilaskodissa.

Samana päivänä vaihtui myös Karjalan Jääkäripataljoonan komentajuus. Everstiluutnantti Simo Antikainen luovutti tehtävän everstiluutnantti Jyrki Kaiposelle Kasarminkentällä järjestetyssä vaihtotilaisuudessa.

Paraatikatselmus.

Teksti ja kuvat: Toimitus.

Ohimarssi.

Eversti Keijo Simola, eversti Harri Ohra-aho ja puolisonsa Soili Ohra-aho vastaanottamassa sidosryhmien tervehdymiä Sotilaskodissa.

Lippujuhlapäivän paraati Outokummussa 4.6.2004

Kuvat: Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta.

Ohimarssi.

Sotilaspastori Juha Ek-
lund ja kenraalimajuri
Ari Puheloinen.

Outokummun kaupunginvaltuuston pu-
heenjohtaja Tuula Pakkanen, kenraalimajuri
Ari Puheloinen ja maakuntajohtaja Pentti
Hytinen.

Prikaatissa tapahtuu

Pohjois-Karjalan Prikaati ohimarssissa.

Paraatisoittokunta, taustalla lippulinna.

STORAENSO

Pohjois-Karjalassa

Stora Enso Packaging Boards

Enocellin tehtaat

Pankakosken tehtaat

Stora Enso Metsä

Karjalan alue

Stora Enso Timber Oy Ltd

Kiteen saha

Uimaharjun saha

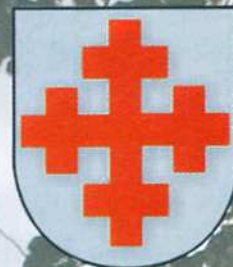
OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Enon kunta

Kiteen kaupunki

Liperin kunta

Kesälahden kunta

Leppävirran kunta

Varkauden kaupunki

Varpaisjärven kunta

Karjalan Sotilassoittokunta tahditti komentajan vaihtoa Kosovossa

Komentajan vaihtoparaati.

Karjalan Sotilassoittokunnan sävelet kaikuivat heinä-elokuun vaihteessa Kosovossa, kun soittokunta osallistui Suomalais-irlantilaisen Taisteluosaston komentajan vaihtotilaisuuteen. Komentajan tehtävät eversti Vesa Kangasmäeltä vastaanotti everstituutnantti Jari Kallio. Taisteluosasto on osa Keskistä Prikaatia, jota johtaa prikaatikenraali Antti Lankinen.

Soittokunta esiintyi komentajan vaihtotilaisuuden lisäksi viidessä konsertissa, jotka kaikki pidettiin rauhanturvaajien tukikohdissa Lipljanassa ja Pristinassa. Maaliskuun levottomuuksien jälkeen suomalaiset soittokunnat eivät ole esiintyneet tukikohtien ulkopuolella.

Ohjelmisto ulottui suomalaisesta kansanmusiikista kansainväliseen viihdemusiikkiin. Musiikkikapteeni Juha Tiensuun mukaan kappalevalinnoissa oli otettu huomioon rauhanturvaamistehtävissä Kosovossa palvelevat eri kansallisuudet. Irlantilaiset hullaantuivat The Lord of the dance'een kun taas ruotsalaiset innostuivat Abban musiikista.

Monen päivän komennus Kosovoon ei ollut pelkkää soittamista. Camp Ville tarjosi hyvän mahdollisuuden harrastaa liikuntaa, joten tukikohdissa vietetty vapaa-aika kului enimmäkseen lentopallon ja juoksulenkkien merkeissä. Soittokunnalle tarjoutui myöskin mahdollisuus tutustua ympäristöön ja historiaan. Ohjatulla kiertojelulla nähtiin niin Gracnica luostarin kirkko, Kosovo Poljen muistomerkki kuin Brezovice'n hiihtokeskuskin.

Komentajan vaihtoparaati.

Teksti: Heli Leppälä

Kuvat: Karjalan Sotilassoittokunta

Sateessa. Konsertti suomalaisille Camp Christinassa.

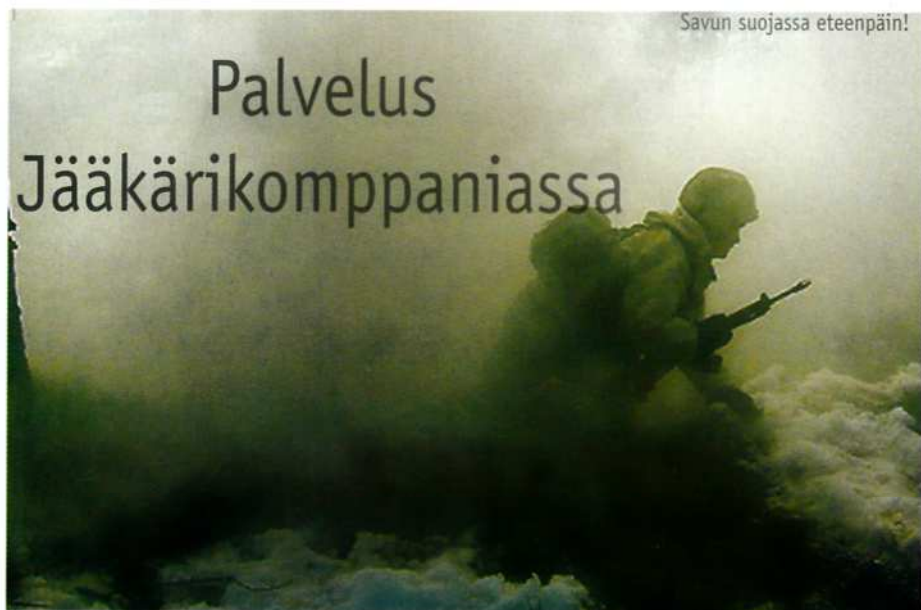
Prikaatikenraali Antti Lankinen ja Karjalan Sotilassoittokunta.

Konsertti suomalaisille ja ruotsalaisille Camp Victoriassa.

Palvelus Jääkärikomppaniassa

Jääkärikomppania sijaitsee Kontiolahden varuskunnan kasarmi 4:ssä. Rakennuksen alimassa kerroksessa ovat komppanian huoltotilat, varastot sekä kouluttajien tilat. Kahdessa ylimmäisessä kerroksessa sijaitsevat tuvat, jotka täyttyvät keskimäärin 10 henkilöllä. Luokkatiloja rakennuksessa on kaksi kappaletta sisältäen nykyaikaiset tietokone- sekä videotykkijärjestelmät oppituntien pitämiseen. Tiloiltaan kasarmi soveltuu hyvin koulutuksen toteuttamiseen.

Palkattua henkilöstöä Jääkärikomppaniassa palvelee vakituisissa viroissa 14 ja soti- ja sotilaskoulutuksessa 3 henkilöä. Saapumiserittään Jääkärikomppaniaan astuu palvelukseen keskimäärin 160 alokasta. Johtajakoulutukseen saapumiserästä valitaan noin 40 henkilöä sekä miehistön erityistehtäviin (lääkintämiehet, sotilaskuljettajat) valitaan noin 10 henkilöä. Pääosa joukosta koulutetaan omassa yksikössä palveluksen alusta kotiuttamiseen saakka.

Jääkärikomppania kouluttaa nimensä mukaisesti sodan ajan jääkärikomppanioita sijoitettaviksi jääkäripataljoonien kokoonpanoihin.

Peruskoulutuskauden koulutus on sisällöltään sama kuin se on muissakin joukko-osaston perusyksiköissä. Peruskoulutuskauden ensimmäisenä tavoitteena on sopeuttaa palvelukseen astuneet alokkaat uuteen toimintaympäristöön joukko-osaston arvojen mukaisesti palvelustoverit huomioonottaen. Koulutuksellisenä tavoitteena peruskoulutuskaudella on sotilaan perustutkinnon suorittaminen, yleissotilaallisen koulutuksen ymmärtäminen ja sisäistäminen sekä onnistuneiden johtaja- ja miehistövalinto-

jen tekeminen. Painopisteenä on yksittäisen sotilaan kouluttaminen erityisesti ampumataistelun ja liikuntakoulutuksen aiheissa. Peruskoulutuskauden tavoitteet saavutetaan yksikössä lähes sataprosenttisesti.

Erikoiskoulutuskausi Jääkärikomppaniassa aloitetaan yhtenäiskoulutusviikolla koulutetaan kaikille jääkäreille erikoiskoulutuskauden yhteisiä aiheita. Miehistön erikoistaitojen kouluttaminen alkaa erikoiskoulutuskauden toisella viikolla, jolloin miehistö sijoitetaan yhdeksälle eri miehistökurssille saamaan erikoiskoulutusta. Valintoihin eri kurssille vaikuttavat henkilökohtaiset ominaisuudet sekä oma halukkuus. Miehistökurssit huipentuvat erikoiskoulutuskauden ampumaleiriin, jolloin ammutaan ensimmäistä kertaa sovellettuja taistelunammuntoja kurssilla opetuilla aseilla sekä henkilökohtaisella rynnäkkökiväärillä. Miehistökurssien jälkeen muodostetaan ryhmäkokoontamiset ja yhden viikon ajan harjoitellaan ryhmän perustaitoja ennen joukkuekokoontamisten sekä sodan ajan jääkärikomppanian kokoonpanon muodostamista. Erikoiskoulutuskauden kuudennesta viikosta alkaen yksikkö toimii sodan ajan kokoonpanossaan harjoitellen kuitenkin pääosin ryhmän ja joukkueen toimintoja puolustustaistelussa taisteluharjoituksissa sekä ampumaleirillä. Erikoiskoulutuskauden viimeisellä viikolla suoritettava koulutushaaratutkimus antaa oikeuden käyttää koulutushaaramerkkiä lomapuvun kanssa.

Joukkokoulutuskausi on toimimista sodan ajan kokoonpanossa komppanian osana. Joukkokoulutuskausi alkaa taisteluharjoituksella, jossa aloitetaan jääkärikomppanian hyökkäyksen harjoittelu. Taisteluharjoituksen jälkeen vuorossa on ampumaleiri, missä ammutaan vahvennetun joukkueen puolustus- ja hyökkäysammuntoja epäsuoran tulen tukemana. Kovimpana fyysisenä suorituksena joukkokoulutuskauden aikana on Jääkärikomppanian perinteinen Nurmeskannu-kilpailu, joka on ryhmäkohtainen marssi-, sotilastaito- ja erätaitokilpailu, kestoltaan noin kaksi vuorokautta. Kilpailu sisältää perinteisten sotilastaitorastien lisäksi erätaitoaiheita loimulohen paistamisesta alkaen. Joukkokoulutuskauden päättää Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus, jolloin yksikkö toimii osana kulloinkin muodostettua jääkäripataljoonaa taistellen ja ampuen jääkäripataljoonan osana noin kahden viikon ajan.

Johtajien kahdentoista sekä miehistön kuuden kuukauden koulutuksen jälkeen Jääkärikomppaniasta kotiutuu yhteen hitsautunut maanpuolustushenkilö sodan ajan jääkärikomppania liitettäväksi korpisoturien vahvaan joukkoon. Jääkärikomppaniassa koulutettu henkilöstö hallitsee tehtävänsä ja uskoo omaan kykyynsä puolustaa isänmaata tarvittaessa.

Jääkärikomppanian päällikkö
Kapteeni Panu Pelkonen

Johtajana Jääkärikomp- paniassa

Varusmiesjohtajana toimiminen Jääkärikompaniassa on ollut erittäin antoisa kokemus varusmiespalveluksessa. Erityisesti tehtävien monipuolisuus ja haasteellisuus ovat olleet teki-
jöitä, jotka ovat nopeuttaneet ajankulua ja pitäneet mielen virkeänä.

Tehtävät peruskoulutuskaudella olivat koulutuspainotteisia, rastien pitämistä taistelija-
etenemistavoista kevyen kertasingon käsittelyyn. Johtamissuorituksia sai toteuttaa joukkueen johtajana tai yksikön varusmiesvalvojana vastaten siitä, että joukkue tai komppania oli oikeassa paikassa oikeaan aikaan ja käsketyssä varustuksessa.

Erikoiskoulutuskaudella jääkäreitä koulutettiin sodanajan tehtäviinsä varusmiesjohtajien toimiessa miehistökurseilla

Tulenjohtaja työssään.

apukouluttajina. Sodan ajan kokoonpanon muodostuttua johtaminen muuttui maastossa toimimiseen erilaisissa harjoituksissa ja tilanteissa, joissa varusmiesjohtajat saivat johtaa omat sodan ajan ryhmänsä ja joukkueensa.

Kesän ja reserviin siirtymisen lähestyessä jatkuu sodan ajan jääkärikomppanian kouluttaminen. Edessä on vielä yksi haaste, Itäisen maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus, ja tavoitteena on, että harjoituksen jälkeen saapumiserästämme koulutettu jääkärikomppania on paras koskaan koulutettu.

Komppanian varapäällikkö/JK
Upseerikokelas Anssi Tapanen

Konekivääritaistelijapari.

Jääkäriä Jääkärikomp- paniassa

Minun urani jääkäriä alkoi tammikuussa 2004. Tunsin suurta ylpeyttä siitä, että kuuluiin samaan nimikkeeseen alle kuin he, jotka olivat Suomen sodissa taistelleet. Alkoi tuntua siltä, että työlläni olisi tarkoitus ja aloin ymmärtää paremmin sitä maailmaa, johon kuuluvat sodat ja vaikeat ajat.

Erikoiskoulutuskauden alettua maastoharjoitukset, ampumaleirit ja muu toiminta alkoivat vaikuttaa mielekkäiltä ja jopa tarpeellisilta, kun aikaisemmin armeija saattoi hetkittäin tuntua ainoastaan velvollisuudelta. Asuminen kasarmilla kymmenen hengen tuvissa yhdessä muiden kanssa, usein uupuneena harjoituksista, ei tunnu aina mielekkäältä. Pelkästään se, että ei koe toimintaa mielekkäänä ja tarpeellisenä on uuvuttavaa, ellei näe kokonaiskuvaa ja sitä, että armeija on yhdistävä sekä itsetuntoa kohottava laitos.

Jos varusmiespalveluksen aikana opituista taidoista ei minulle suoranaista hyötyä siviilissä olisikaan, niin tunnen aina kuuluvani oman saapumiseräni sekä Suomen miesten muodostamaan vahvaan joukkoon.

Tarkka-ampuja/Knto/JK
Jääkäri Keijo Ristolainen

Aukeaman kuvat: Jääkärikomppania.

Yhtymäharjoitus AALTO I -04
- lipplattelevia laineita
eteläkymenlaaksolaisessa
maastossa

Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui jo lähes perinteeksi käyneellä tavalla Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitukseen 7. - 17. kesäkuuta Kymenlaaksossa. Taktisesti harjoitus pidettiin Selänpään-Pahkajärven-Luumäen-Pyhälön-Haminan alueella.

Itäisen Maanpuolustusalueen harjoitus oli osa puolustusvoimien Aalto 2004 -pääsotaharjoitusta. Tänä vuonna pääsotaharjoitukseen osallistui merivoimien komentajan johdolla yhteensä 12 000 henkilöä; varusmiehiä, reserviläisiä ja puolustusvoimien palkattua henkilöstöä maa-, meri- ja ilmavoimista. Harjoituksessa oli mukana myös Rajavartiolaitys ja useita siviiliviranomaisia.

Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoituksen johtajana toimi Karjalan Prikaatin komentaja prikaatikenraali Juha Kilpiä. Karjalan Prikaati muodosti kokonaisuudessaan harjoituksen johdon esikunnan sekä harjoituksen toimivan prikaatin esikunnan, joka käski tehtävät myös Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoille.

Pohjois-Karjalan Prikaatista harjoitukseen osallistui lähes 900 varusmiestä 2/03- ja 1/04-saapumiseristä ja lähes 100 henkilöä prikaatin palkatusta henkilöstöstä. Joukot osallistuivat harjoitukseen joukkotuotantovelvoitteiden mukaisissa kokoonpanoissa. Lisäksi harjoitukseen oli kutsuttu lähes 150 pohjoiskarjalaista reserviläistä, jotka muodostivat Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkoon yhden toimivan jääkärikomppanian. Prikaati saikin kaikkinsa asetettua yhtymäharjoitukseen kunnioitettavan lähes 1200 miehen ja naisen joukon, jota voidaan pitää hyvänä saavutuksena. Ajoneuvoja joukollamme oli mukanaan 136 - lähes kaikki se, mitä prikaatiltamme oli irrottaa.

Monimuotoista toimintaa

Harjoitusjoukkojen ensimmäinen vuorokausi kului joukkojen siirtoihin ja kuljetuksiin sekä ryhmittymisiin. Kontiorannasta joukot siirtyivät Vuohijärven - Selänpään ryhmittymisalueelle neljänä eri suuruisena moottorimarsssiosastona ja yhtenä junakuljetuksena. Ensimmäisiin tehtäviin ryhmityttiin suoraan keskitysarmeijoilta.

Ryhmittymisen jälkeen ensimmäisessä vaiheessa 8. - 11.6.2004 koulutusteemana oli valmiuden kohottamisen aikainen joukkojen perustaminen ja joukkojen koulutus. Pohjoiskarjalaiset taistelijat harjoittelivat

hyökkäystaktiikkaa ja -tekniikkaa Selänpään - Valkealan alueella ja ampuivat taisteluammuntoa Pahkajärven ampumakenttäalueella.

Toisessa vaiheessa 12. - 16.6. Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen teemana oli jääkäripataljoonan valmisteltu hyökkäys. Tämän teeman ympärille oli rakennettu myös eri joukkojen ja henkilöstöryhmien opetustavoitteet, jotka olivat harjaannuttavaa jääkäripataljoonan osana toimivaa jääkärikomppaniaa puolustus- ja hyökkäystaistelussa sekä komentaja- ja päällikkötehtäviin sijoitettua henkilökuntaa pataljoonan ja komppanian johtamisessa, kouluttaa ja harjaannuttaa upseerikolmeita johtamaan koulutushaaran mukaista joukkuetta (vast.) sekä ryhmänjohtajia ja joukkueen varajohtajia johtamaan koulutushaaran mukaista ryhmää tai joukon osaa. Lisäksi tavoitteena oli harjaannuttaa I/04-saapumiserän varusmiehiä henkilökohtaisen aseiden sekä koulutushaaran mukaisen ryhmäaseiden käsittelyssä taistelijajärjelmän ja joukkueen osana sekä kouluttajana toimivaa henkilökuntaa ohjaamaan taisteluharjoitukseen liittyviä tilanteita Erotuomariohjeen (v. 2000) ja TASI-ohjeistuksen mukaisesti.

Pohjois-Karjalan Prikaati vastasi Pahkajärvellä toteutetussa komppanian hyökkäysammunnassa yhden joukkueen osa-ammunnan johtamisesta yliluutnantti Jari Lappalaisen

johtamana. Hänen avukseen oli koottu prikaatistamme osaava joukko jalkaväkiaseiden asiantuntijoita ampumatyöryhmäksi. Sotinpuron Sissi- ja tiedusteluampumaleirillä sissikouluttajamme ammuttivat korkeatasoisia sissijoukkueen väijytysammuntoja sekä kevyen kranaatinheitinryhmän ja -joukkueen ammuntoja kapteeni Markku Hämäläisen johdolla.

Kaksipuoleinen peli - siniset ja keltaiset

Yhtymäharjoituksen taisteluharjoitusvaiheeseen 12. - 16.6. perustettiin kaksi puoluetta - siniset ja keltaiset. Pohjois-Karjalan Prikaati muodosti pääosan keltaisesta puolueesta, Savon ja Karjalan Prikaatit vastasivat sinisen puolueen muodostamisesta. Puoluejaosta riippumatta kaikki joukot toimivat saatujen oppien ja suomalaisen taktiikan mukaisesti. Tämä ei vauhtia juurikaan hidastanut vaan pikemmin toi molempien puolueiden toimintaan lisähaasteita oman toiminnan ja tehtävien täyttämisen mahdollistamiseksi.

Kaksipuoleiseen peliin kuuluvat eri tasoilla toimivat erotuomarit olivat merkittävässä roolissa taistelujen lopputuloksen oikeudenmukaisen ratkaisuun päättämiseksi. Yhtymäharjoituksessa onnistuttiinkin erotuomaroinnissa hyvin ja laadittua pelisuunnitelmaa noudatettiin.

Erotuomarointiin ja yhteydenpitoon käytettiin ensimmäistä kertaa laajemmin viranomaisverkkoradioita (virve). Hyppäys "raahattavasta" LV-217 -versiosta taskussa kuljetettavaan, kännykkää ehkä hiukan suurempaan virve-radioon oli melkoinen ja helpotti toimintaa suunnattomasti.

Taistelujen lopputuloksen määrittämisen helpottamiseksi harjoituksessa käytettiin sekä panssarintorjunta-ase- ja maalisisimulaattoreita (BT-46) että taistelijansimulaattoreita (Tasi) tarvittavine kohdistus- ja tulostenkeruuvälineineen. Pohjois-Karjalan Prikaatin BT-46- ja Tasi-simulaattorit keskitettiin reserviläisistä muodostetun 2.Jääkärikomppanian koulutukseen taisteluharjoituksen ajaksi. Taisteluampumarjoitusvaiheen aikana "simulaattorisotaan"

pääsi harjaantumaan myös Pohjois-Karjalan Prikaatin Jääkärikomppanian varusmiehistä muodostettu 1.Jääkärikomppania kompanian päällikkönä toimineen luutnantti Mikko Maanisen johdolla. Simulaattorisodan seurauksena ja "ahaa"-elämysten saattamana yksittäisten taistelijoiden maastonkäyttö ja tilanteenmukainen toiminta paranivat merkittävästi.

Huollolla haasteita

Harjoitukseen osallistuvien joukkojen huoltovastuut olivat operatiivisten johtosuhteiden mukaiset. Pohjois-Karjalan Prikaatista perustettujen joukkojen huoltopäällikkönä harjoituksessa toimi kapteeni Lassi Kellberg.

Ampumarjoitusvaiheessa kaikki harjoitukseen osallistuvat joukot olivat toimivan prikaatin esikunnan huoltovastuulla. Taisteluharjoitusvaiheessa keltaisen puolen joukot vastasivat omasta huollostaan tukeutuen Haminan varuskuntaan ja erikseen käskettyihin huoltopaikkoihin.

Joukkojen syvälle ulottuvat iskut, kohtuullisen vaikeat maasto-olosuhteet ja runsaat sateet olivat tekijöitä, jotka muodostivat huollon mukana pysyttämiseksi selkeitä haasteita. Harjoitus opetti johtajille huollon osalta ainakin selkeän ennakoinnin ja suunnitelmallisuuden merkityksen, jotta joukkojen taistelukyvyistä kyetään huolehtimaan kiivaasta etenemisestä ja taistelutilanteista huolimatta. Varuskuntaelämän huollon "0700, 1100, 1700 ja 2000-perustaistelumenetelmä" saikin varsin erilaisia piirteitä yhtymäharjoituksen tiimellyksessä.

Paluumarssille jälleen junailen

Harjoituksen päättyttyä 16.6. prikaatimme joukot keskitettiin Haminaan, josta kuormauidimme jälleen junaan. Vain pieni osa joukostamme siirtyi moottorimarssina suoraan harjoitusalueelta Kontiorantaan. Junamatka kotivaruskuntaan taittui yliluutnantti Markku Kankon asiantuntevalla johdolla rattoisasti lähes kahdeksansataa metriä pitkässä junakytydyssä väsyneenä, mutta monta

harjoituskokemusta rikkaampana. Aamun valjettua purkaudimme junasta Kontiolahden asemalla, josta joukkomme siirtyi varusteiden ja henkilökohtaisen huollon kautta takaisin normaaliin kasarmipalvelukseen.

Kokemukset ja havainnot

Pääosin keltaisena puolueena toimineille Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoille tämän kesän yhtymäharjoitus oli tilanteiltaan vaativa, mutta antoisa. Asetetut opetustavoitteet kyettiin mielestäni saavuttamaan. Joukkojen ja sotilaiden toiminta oli antaumuksellista ja tehtävien täyttämässä ei tingitty. Harjoituksen aikaiset vaihtelevat sääolosuhteet toivat lisähaasteita, joista selvittiin. Pohjoiskarjalaisten joukkojen toiminta eri tasoilla ja tehtävissä riitti vakuuttamaan myös eri tahojen tarkastajat ja koulutuksen mittaajat joukkojemme osamisesta. Näillä kaikilla kriteereillä arvioiden AALTO I -04 täytti hyvin tarkoituksensa ja oli johdonmukainen päätös heinäkuussa 2004 varusmiespalveluksensa päättäneiden varusmiesten koulutuksen jaksottelussa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen pääkouluttaja
Everstiluutnantti Jyrki Kaiponen

Kuvat: Jääkärikomppania.

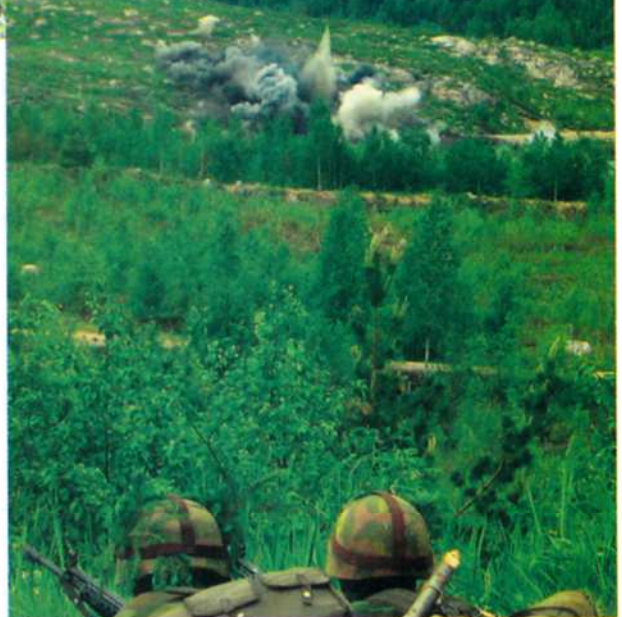

Aalto-04 Kuvia

Kuvat: Karjalan Jääkäripataljoonan Esikunta ja Jääkärikomppania.

Heikki Räisänen ampumahiihdon Itäisen Maanpuolustusalueen mestariksi

Alikersantti Heikki Räisänen oli menen talven ainoa yleisten sarjojen mestari Pohjois-Karjalan Prikaatin urheilijoista. Räisänen hiihti ampumahiihdossa Itäisen Maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailuissa yleisen sarjan mestariksi.

Mikkelissä hiihdetyt IMpa:n hiihtomestaruuskilpailut tuottivat toki prikaatiin toisenkin mestarin. Alikersantti Turo Terho voitti varusmiesten rynnäkkökivääriampumahiihdon lähes puolen minuutin erolla seuraavaan. Alikersantti Jussi Koskinen oli seitsemäs ja alokas Jani Päivinen yhdeksäs. Ampumahiihdon kiertopalkinnon voitti ylivoimaisesti Pohjois-Karjalan Prikaati.

Maastohiihdon yleisessä sarjassa kersantti Timo Varis saavutti upeasti hopeaa. Yliluutnantti Petri Tiainen hiihti 35-vuotiaiden sarjassa samoin hopealle ja kapteeni Jouni Nykänen pronssille. Majuri Risto Vairinen hiihti 45-vuotiaiden sarjassa viidennelle tilalle. Varusmiessarjassa alikersantti Terho sijoittui niukasti mitalien ulkopuolelle jäädessä vain yhden sekunnin pronssista. Alokas Päivinen, alokas Juha Holopainen ja alikersantti Lasse Pellikka jäivät neljänneksi 3x5 km:n viestihiihdossa.

Partiohiihdossa prikaatin partio Nykänen, Tiainen, Räisänen ja Terho hiihtivät viidenneksi. Partio ampui peräti 18 sakkominuuttia. Nolla-ammunnalla partio olisi haastanut voittajan, Utin Jääkäriyrykmentin tiukkaan mestaruustaistoon.

Yleismestaruuspisteissä prikaati sijoittui Utin Jääkäriyrykmentin ja Karjalan Prikaatin jälkeen kolmanneksi.

Oltermannin hiihdossa Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkue sijoittui neljänneksi. B-sarjassa henkilökuntajoukkue oli mukana ensimmäistä kertaa tavoitteenaan suoriutua raskaasta kilpailusta läpi. Joukkue saavuttikin tavoitteensa ja sijoittui sarjansa kahdeksanneksi.

Tänä vuonna 59. Oltermannin hiihto hiihdettiin Pieksämäeltä Mikkeliin matkan ollessa noin 115-120 km. Joukkueessa on 13 hiihtäjää, joista muodostetut kuusi paria hiihtävät kukin 10-22 kilometriä joukkueenjohtajan hiihtäessä aina osuutensa yksin.

Etenkin B-sarjassa mukana olleet olivat varsin positiivisesti yllättyneitä hiihdon luonteesta ja ensi vuoden joukkueeseen onkin jo osa paikoista varattu. Muita asiasta kiinnostuneita perehdytetään ja opastetaan myös "Mr Oltermannin", yliluutnantti Pertti Kettusen toimesta lajiin. Kettunen on käynyt Oltermannin jo toistakymmentä kertaa ja toivottavasti käy vielä toisen mokoman lisää.

Sotilaiden SM-hiihdoissa parasta antia henkilökohtaisissa lajeissa olivat yliluutnantti Jukka Päivisen seitsemäs sija maastohiihdon M-40 -sarjassa ja Jouni Nykäsen kymmenes sija M-35 -sarjassa. Partiohiihdossa prikaatin partio sijoittui seitsemänneksi.

Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat - vapaa-ajan liikuttaja

Kontiorannassa toimii jäsenmäärältään varsin suuri urheiluseura - Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat (KontVU). Seura toimii yhtenä Suomen Sotilasurheiluliiton (SotUL) alaisista 41 jäsenseurasta. Jäseniä Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoissa on noin 1200, sillä kaikki varusmiehet ovat automaattisesti varusmiespalvelusaikanaan seuran ilmaisjäseniä. Lisäksi seuran jäsenistöön kuuluu Pohjois-Karjalan Prikaatissa, Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa, Pohjois-Karjalan Rajavartiostossa ja Puolustushallinnon rakennuslaitoksen Joensuun paikallistoimistossa työskenteleviä sekä jo eläkkeellekin siirtyneitä henkilöitä.

Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoissa toimii tällä hetkellä neljä jaosta: palloilu-, karate-, suunnistus- sekä perhejaokset.

Lajikirjo on viime vuosina laajentunut varsin monipuoliseksi. Aktiivisinta toiminta on jalka- ja kaukalopalloissa sekä karatessa (Kontiorannan Maegeri). Muita lajeja ovat mm. salibandy, suunnistus, ampumasuunnistus, ilma-aseammunta, uinti, golf, katukoris, pesäpallo, squash, tennis sekä kamppailupäivien sotilaspenkkipunnerrus, judo, nyrkkeily ja painit. Tosin suurimmassa osassa lajeista toimintaa on ainoastaan Sotilasurheiluliiton mestaruuskilpailuihin osallistuttaessa. Toistaiseksi ainoa Sotilasurheiluliiton lajeista, johon Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat ei ole osallistunut, on sulkapallo.

Riikka Vartiainen Sotilasurheiluliiton tuplamestariksi

Sotilasurheiluliiton uintimestaruuskilpailuissa alikersantti Riikka Vartiainen ui tuplamestariksi oltuaan täysin ylivoimainen niin naisten vapaauintissa kuin esteuinnissakin. Yliluutnantti Janne Vattulainen sijoittui sekä esteuinnissa että hengenpelastusuintissa hienosti kolmanneksi.

Sotilasurheiluliiton salibandymestaruuskilpailut pelattiin toistamiseen puolen vuoden sisään. Nyt Haminassa järjestetyt kilpailut palautettiin näin alkuperäiselle paikalleen kilpailukalenteriin. Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoille ei tällä kertaa tullut mainittavaa menestystä varusmiesten sijoituksessa neljänneksi ja henkilökunnan joukkueen A-sarjan viidenneksi.

Samoin kävi kaukalopalloturnauksessakin, henkilökunnan joukkue ottaa ensi vuonna vauhtia B-sarjasta ja varusmiehetkin jäivät ulos mitaliotteluista.

Muistutus

Muistutuksena vielä, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu, ovat sotilaslajeja. Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi ous-toja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Teksti: Esa Kärki

Taustakuva: Toimitus

Seuraavan sivun kuvat:

Liikuntakasvatusupseerit

Pohjois-Karjalan Prikaatin maastohiihdon massalähdön tunnelmia.

Itäisen Maanpuolustusalueen mestari alikersantti Heikki Räisänen.

Katukoris on suosituimpia vapaa-ajan liikuntamuotoja.

5.56x45mm Bushmasterin SM15-E2S -kivääri ja MARS-IR -tähtäin oikealta puolelta.

ITL MARS -monitoimitähtäin - punapiste Israelista

Käsiaseiden varustemarkkinat ovat tulvillaan erilaisia optronisia (optiikkaa ja elektroniikkaa yhdistäviä) punapistetähtäimiä. Näistä tuotteista merkittävän pieni osa on tekniseltä rakenteeltaan ja laadultaan viranomaiskäyttöön soveltuvia. Tässä artikkelissa esitellään lyhyesti yhtä tähtäinjärjestelmää, joka täyttää monien tahojen asettamat kenttäkelpoisuusstandardit. Tämä israelilainen punapistetähtäin toimii myös lasermaalinosoittimena, eli kyseessä on monitoimitähtäin.

Teksti ja kuvat: Robie Kulokivi,
sähköposti: weretco@nettilinja.fi

Tähtäimen valmistaja

Optroniikkaan erikoistunut pörssiyritys, International Technologies Lasers Ltd. (ITL) on perustettu vuonna 1973. Laajaan tuotevalikoimaan kuuluu käsiasetähtäinjärjestelmien lisäksi valovahvistinjärjestelmiä, lämpötähtäimiä, lasermaalinosoittimia ja -mittareita, suunnanmittauslaitteistoja sekä erilaisia sensoreita. Yrityksellä on tytäryhtiö Yhdysvalloissa lähinnä Pohjois-Amerikan markkina-alueita varten. ITL tekee omaa tutkimus- ja tuotekehitystyötä käyttäen siihen yli 10% liikevaihdostaan. Lisäksi yritykselle on myönnetty ISO 9001-laatusertifikaatti. Valtaosa tuotteista menee viranomaiskäyttöön eivätkä valmistajan tuotemerkit ole tämän vuoksi kovin tunnettuja urheilu- ja metsästysasevarusteiden markkinoilla. Sotilaskäyttöön hyväksytyt laadukkaat optroniikan vähittäismyyntiä rajoittava tekijä on usein myös hinta. Kuten tarkkuuskivääreistäkin tiedämme, on korkeatasoisen tähtäinjärjestelmän hinta usein vähintään kaksi kertaa varsinaisen aseensa hintaa kalliimpi, ja sitä pidetään varsin kohtuullisena hinta-laatusuhteena.

Monitoimitähtäin

MARS -monitoimitähtäimen suunnittelun lähtökohtana oli Israel Military Industries'n (IMI) TAR-rynnäkkökivääriprojekti (TAVOR). Tähän uuteen rynnäkkökivääriin päätettiin integroida optroninen tähtäin, jonka suunnittelu ja valmistus tuli ITL:n tehtäväksi. Prototyyppivaiheiden jälkeen tähtäimestä kehittyi laajaan varustekiskostandardiin kiinnittyvä, jolloin markkina-alue kasvoi merkittävästi ja järkevällä tavalla. Tähtäimen voi kiinnittää kaikkiin käsiaseisiin, joiden varustekisko noudattaa mitoituksessaan amerikkalaista M1913 "Picatinny" -mallia ja on riittävän pitkä. Ominaisista varustekiskolle on, että siinä on poikittaisia kiinnitysuria tiheällä jaotuksella. Urat varustekiskossa ovat edellytyksenä tähtäinlaitteiston jalan ruuvikiinnitykselle.

Monitoimitähtäimen käyttökytkimet ovat kehittyneet edelleen tässä esiteltävästä mallista. Uusimmassa mallissa kytkinrakenne on eriytetty kahdeksi vivuksi, varsinaiseksi pääkytkimeksi ja erilliseksi punapisteen kokoa säättäväksi vivuksi.

Tämän artikkelin hieman vanhemmassa MARS -tähtäimessä on vain yksi käyttövipu, joka käytännössä säättää näkyvän pisteen kokoa ja intensiteettiä. Myös okulaarilinssiä suojaava rakenne on hieman ulkoisesti yksinkertaistunut ja joitakin lisälaitteiden kiinnitysmahdollisuuksia on vähennetty.

Laitteiston rakenne ja tekniset ominaisuudet

Tähtäinlaitteen runko on elokoitua alumiinia ja se on väriltään mattamusta. Etupäässä on paristotila, joka on suljettu kierteellä varustetulla kannella. Lisäksi kannessa on lyhyt kiinnitysvaijeri häviämisen estämiseksi. Paristotila ulkonee hieman rungon oikealle puolelle ja siinä on myös pariston asetus-suunta selkeästi merkitty. Samalla puolella on valmistajan laitekilpi.

Laitteen etupäässä on kaksi linssiä, joista toinen, keltainen, on sensorin linssi. Sensori tunnistaa vallitsevan valomäärän ja säättää punapisteen kirkkauden olosuhteiden mukaiseksi. Mikäli ympäröivä valo on erityisen kirkas, säätyy punapiste hyvin

kirkkaaksi ja vastaavasti jos on hämäämpi, on piste myös himmeämpi. Toinen linssi, punainen, on lasermaalinosoitimen valon ulostuloaukko. Laservalon tehokkuus on 1 mW, mikä saattaa olla silmälle haitallinen ja siitä onkin varoitusmerkinnät rungon kyljessä. Suora katsekontaktia laservalolähteeseen tulee aina välttää. Tarkasteltava tähtäin on MARS-IR eli laservalon aallonpituus (830 nm) on silmälle näkymättömällä infrapuna-alueella. Osoittimen pisteen havaitsemiseen tarvitaan aseeseen tai tähtäimeen kiinnitettävä valonvahvistin. Tähtäimen lasermaalinosoitin on saatavissa vaihtoehtoisesti myös näkyvällä laservalolla (650 nm, MARS-V)

Tähtäimen kohdistukseen tarvittavat säätökiertimet ovat rungon vasemman kyljen etupäässä ja rungon päällä edessä. Kiertämiseen tarvitaan hylsyn kanta, kolikko tai (ruuvi)avain. Iskemän siirtymisen suunta on loogisesti merkitty molempiin; L - left (vasen) ja U - up (ylös). Säästöpykälä eli "napsu" on 0,2 milliradiaania (mrad) eli yksi "napsu" siirtää iskemää kaksi senttimetriä sadalla metrillä. Säästökiertimien suurin siirtymä on 20 mrad.

Ehkä jonain päivänä kaikki tähtäinvalmistajat siirtyvät käyttämään SI-järjestelmän mukaisia (mrad) mittayksiköitä säädöissään, tähtäinristikoissaan ja etäisyydenarviointiin liittyvissä apuvälineissään. Kertauksen, ja useiden SI-järjestelmästä poikkeavien käytäntöjen vuoksi mainittakoon, että $1 \text{ mrad} = 0,057 \text{ astetta} = 3,438 \text{ MOA (Minute of Angle)} = 0,955 \text{ (suom.)piirua}$. Eli 1 mrad on 100 metrillä 10 cm ja 300 metrillä 30 cm jne.

Vasemmalla kyljellä on myös käyttökytkin, jolla aktivoidaan punapistetähtäin ja valitaan haluttu pistekoko, esimerkiksi ampumaetäisyyden vuoksi. Mikäli ammus hieman kauemmaksi, on edullista näkökentälle, että pistekoko on pieni. Vastaavasti lähelle ammuttaessa piste voi olla iso ja nopeasti erotettavissa. Tässä laitteistossa pieni pistekoko on tasaisella taajuudella vilkkuva. Ampumaetäisyydet, joihin punapistetähtäimellä varustettua käsiasetta, konepistoolia tai rynnäkkökivääriä käytetään, ovat tyyppillisesti enintään keskipitkiä ja

yleensä lähietäisyyksiä. Tällä käyttöalueella MARS -tähtäin on käytännössä parallaksivapaa, mikä tarkoittaa lyhyesti, että piste osoittaa aina iskemäkohtaa katselukulmasta huolimatta. Pistettä ei tarvitse tähtävällä katseella mitenkään keskittää okulaarin keskelle, vaan riittää, että näkee pisteen, maalin ja riittävästi näkökenttää linsistön läpi. Tähtäimen optiikka ei ole suurentava (1x), mikä mahdollistaa sen, että erityisesti lyhyillä ampumaetäisyyksillä voi tähdätä molemmat silmät auki. Piste heijastetaan näkökentän linsistöön tähtäimen rungon sisältä, eikä pistettä voi havaita tähtäimen etupuolelta objektiivipäätä tarkasteltaessa.

Okulaarirakenteen päällä on kiinnityspiste joko järjestelmän varatähtäimelle (kolmitäpläinen jyvähahlo) tai muulle laitteelle. Lisävarusteena markkinoidaan myös kolme kertaa suurentavaa lisäoptiikkaa.

Lasermaalinosoitinta ohjataan johdolisella painikkeella. Johto kiinnittyy tähtäimen alle vasemmalle puolelle ja toisessa päässä oleva painike on kiinnitettävissä tarrakiinnitteisellä kumihihnalla haluttuun kohtaan, kuten esimerkiksi kädensuojukseen. Maalinosoitin toimii painiketta puristettaessa. Maaliin syntyvä piste on 0,7 mrad (7 cm sadalla metrillä) ja osoittaa iskemäkohdan. Pidemmällä kuin lähietäisyyksillä osoittimen käyttö on parhaimmillaan nimensä mukaisessa käytössä, eli tehtävän toimijoille voi osoittaa esimerkiksi tärkeimmät maalit. Näkyvällä aallonpituudella oleva laservalo on kuitenkin käyttäjänsä paljastava ja IR-alueella oleva laservalo edellyttää valovahvistinlaitteistoa kaikille niille, joiden pitää nähdä osoitettu piste. Lähietäisyyksillä lasermaalinosoitin toimii tähtäinjärjestelmänä, jossa ampuja voi pitää katseensa maalissa ja siinä olevassa iskemäpisteessä vaikka ase ei olisi nostettuna olkaa vasten tähtäämiskorkeuteen.

Optronisten laitteiden, ja yleensäkin aseisiin liitettävän elektroniikan, heikkoutena on yleensä se, että ne tarvitsevat virtalähteen. MARS toimii vakioidulla ja yleisillä AA-kokoluokan 1,5V alkaliparistoilla. Valmistajan ilmoittama punapistetähtäimen jatkuvan käytön paristokesto on n. 200h (+15C). Kokonaisaika vähentää lasermaalinosoitimen

MARS-tähtäin oikealta paristokotelo avattuna. Johdollinen painike erillisellä tarralla kiinnitettävissä aseeseen. Painike ohjaa lasermaalinosoitinta.

käyttöihteys. Paristo kestää n. 10000 pituudeltaan viiden sekunnin laservalaisukertaa. Keskeisin vaikuttaja paristokesto on kuitenkin käyttölämpötila. Tyyppilistä pakkasolosuhteissa on, että paristo on vaihdettava kerran vuorokaudessa, jos laitteen käyttö on jatkuva ja toistuvaa. Laitteistossa on virransäätöjärjestelmä, joka sammuttaa tähtäimen sen oltua kyljellään liikkumatta lepotilassa useita minutteja.

Ampumaradalla lämpimässä ja kirkkaassa

Kokeilin MARS-tähtäintä hyvissä olosuhteissa ampumaradalla ja laitteisto toimi moitteettomasti. Kokeiluaseena toimi 5.56x45mm Bushmaster XM15-E2S -itseltaava kivääri, jossa oli varustekisko ylärungossa. Varustekiskon pituus ei kuitenkaan mahdollistanut monitoimitähtäimen ja valovahvistimen (Mini N/SEAS, jota tutkimme ehkä toisessa artikkelissa lähemmin) perättäistä kiinnitystä, joten ampuminen IR-lasermaalinosoitimella jäi kokeilematta. Osoitettu IR-laserpiste oli kuitenkin havaittavissa erillisellä kädessä pidettävällä valovahvistinkiikarilla. Tandemjärjestelmän (perättäisen kiinnityksen) edellyttämän varustekiskon tulee ylittää aseensa piipun tai kädensuojuksen päälle. Tähtäämisergonomia näin korkealla punapistetähtäinrakenteella on kohtalainen tämän M16/AR15 -mallisen aseensa ja tähtäimen yhdistelmällä, mutta ei paras mahdollinen. Kirkkaassa aurinvalossa oli käytettävä hieman isompaa, intensiteetiltään suurempaa pistettä kuin ampumaetäisyys olisi edellyttänyt.

9x19mm Steyr TMP -konepistoolin varustekiskoon MARS-tähtäintä ei voitu valitettavasti kiinnittää, koska itävaltalaisen aseensa poikittaisten kiinnitysurien jakoväli poikkesi

hieman M1913 "Picatinny" -mitoituksesta eivätkä MARS-tähtäimen kiinnitysjalat ole siirrettävissä käyttäjän toimenpitein.

Kokonaisuutena MARS -monitoimitähtäin on erittäin laadukas ja varmasti kenttäkelppoinen. Mikäli tarvitaan punapistetähtäimen lisäksi lasermaalinsoitinta on järkevää hankkia tähtäinyhdistelmä, jolloin saadaan yhdellä kohdistuskerralla molemmat järjestelmät kohdistettua ja vältetään turhalta erillislaitteiden perättäiseltä tai rinnakkaiselta yhdistelmältä. Lasermaalinsoittimen todellista tarvetta tulee tietoenkin punnita tarkasti, koska järjestelmään integroituna se kasvattaa laitteen kokoa ja virrankulutusta pelkkään punapistetähtäimeen, kuten esimerkiksi Aimpoint Comp -järjestelmään, verrattuna. Lisäksi integrointi kasvattaa hintaa.

Käsitykseni on että paras asetyyppi johon tämän koko- ja korkeusluokan tähtäin soveltuu on rynnäkkökivääri. Pienempiin konepistooleihin kiinnitettynä laitteisto muodostaa jo merkittävän kokoa lisäävän kompromissin.

Tutki lisää lähteitä:
www.itlasers.com
www.isayeret.com
 Suomen Sotilas -lehti 6/2003

Monitoimitähtäin ampumasuunnasta. Ylimpänä on punapistetähtäimeen liittyvä linssistö, alhaalla vasemmalta oikealle ovat paristokotelon kansi, valovoimakkuuden tunnistin (keltainen) ja laservalon ulostuloaukko (punainen).

Tekniset tiedot

Mallitunniste	MARS (Multipurpose Aiming Reflex Sight) Monitoimitähtäin punapisteellä ja lasermaalinsoittimella.
Koko	48 x 75 x 132 mm
Paino	310 grammaa (ilman paristoa)
Runkomateriaali	Alumiini, eloksoitu.
Virtalähde	1 kpl 1,5V AA paristo. Jatkuva punapisteen käyttöaika(+15C) n. 200h, pariston käyttöaika vähentää lasermaalinsoittimen toistuva käyttö.
Optinen suurennos	1X (lisälaitteena 3X suurentava okulaari)
Katseluetäisyys	0 - 300 mm (silmäväli okulaarista)
Tähtäinpiste	Punainen, kirkkaus automaattisesti säätävä. Pisteen koko säädettävissä 4-portaisesti, suurin 0,7mrad, pisteen koko 7 cm/100 m (n. 2,4 MOA), automaattisammutus.
Maalinsoitin	1 mW laservalo, vakio 830nm IR (infrapuna-alue), vaihtoehtoisesti 650nm V silmälle näkyvä alue, johdollinen tarrakiinnitteinen käyttöpainike.
Tähtäyksen säätöalue	Sivusuunta- ja korkeussäätö 20mrad (säätöpykälä 0,2mrad) enintään 200 cm/100 m (pykälä 2 cm/100 m)
Lisätiedot	Voidaan käyttää valovahvistimen kanssa. Lisälaitteena aputähtäin (hahlo-jyvä). Kiinnitys aseeseen varustekiskoon (M1913 "Picatinny")
Valmistaja	International Technologies Lasers Ltd. (ITL), Israel (Tähtäimen maahantuojaksi on yhden lähteen mukaan merkitty Geomatic Oy, Espoo, www.geomatic.fi .)

5.56x45 mm Bushmaster XM15-E2S -kivääri ja 9x19mm Steyr TMP -konepistooli.

Monitoimitähtäimen runko on alumiinia. Tähtäin kiinnittyy standardin makaiseen varustekiskoon ruuvi kiinnityksellä.

VMTK – Varusmiesten ääni

Kuva: Jääkärikomppania.

Olen aina pyrkinyt hakeutumaan sosiaalisiin ja haasteellisiin tehtäviin niin harrastuksisani kuin koulutuksessanikin. Kaikissa tehtävissä, joissa olen toiminut, olen pyrkinyt kehittämään niitä omien ideoitteni ja näkökantojeni mukaan. Tammikuussa sain taas uuden haasteen eteeni. Tiedossa oli ennen kaikkea erilainen, mutta haasteita täynnä oleva johtajakausi varusmiestoimikunnan puheenjohtajana.

Varusmiestoimikuntatyö alkoi osaltamme parin viikon mittaisella koulutusjaksolla Aliupseerikoulun kurssin lopussa. Itse työn makuun pääsimme kaikkien varusmiesten odottamassa kotiutumisjuhlassa tammikuussa. Kotiutumisjuhlasta tuli meidän oppikoulumme varusmiestoimikuntatyöhön. Tämä antoi meille selvän kuvan asioiden suunnittelun tärkeydestä näin isossa organisaatiossa. Mutta olihan Lamourettes kumminkin vuosisadan menestys.

Ei aikaakaan kun jouduimme uusien ponnistelujen eteen. Saimme huomata toimistossamme olevien ATK-laitteitten puutteet. Tästä saimme haasteen osittain koko kevääksi, kun jouduimme tekemään päivittäiset työmmme puoliteholla, mikä venytti myös meidän palveluspäivämme parhaimmillaan aina aamukuudesta iltayhdeksään asti.

Varusmiestoimikuntatyön suurimpia haasteita on olla linkkinä palkatun henkilöstön ja varusmiesten välillä. Yksittäiseen taistelijaan voi olla vaikea saada kontaktia ilman päivittäistä yhteistyötä, mutta onneksi muutamat varusmiehet osasivat tulla kertomaan meille huolistaan ilman aikaisempaa kontaktiakin.

Haluan kiittää VMTK -työn ohjaajaa yliluutnantti Pekka Matilaista ja hänen sijaistaan majuri Arto Muhosta sekä pataljoonan komentaja Jyrki Kaiposta heidän tuestaan ja luottamuksestaan varusmiestoimikuntaa kohtaan. Heidän kanssaan olemme saaneet ratkaistua suurimmat ongelmat yhteis-

yymmärryksessä ja parhaalla mahdollisella tavalla. Pohjois-Karjalan Prikaatin Kiltaa ja Sotilaskotia haluaisin kiittää yhteistyöstä ja kaikesta tuesta varusmiestoimikuntaa kohtaan.

Toivon, että tulevat VMTK:n toimihenkilöt pystyvät pitämään VMTK:n asiat rautaisessa otteessaan ja tuomaan siihen jotain uutta, mikä palvelisi mahdollisimman monia varusmiehiä ja antaisi unohtumattomia kokemuksia sekä muistoja varusmiespalveluksesta. Varusmiestoimikunnan tehtävä on toimia varusmiesten ehdoilla ja heitä varten. Varusmiestoimikunta tulee pyrkimään jatkuvaan ja pysyvään kehitykseen Pohjois-Karjalan Prikaatissa ja sen tehtävänä on pitää yksittäisten varusmiesten ääntä yllä päättävissä elimissä. Tällä tavoin nuoret saavat ylpeänä käydä osaltaan samaa polkua itsenäisen Suomen puolesta kuin sotiemme veteraanitkin.

Alikersantti Samuli Hiltunen
VMTK:n puheenjohtaja

Kotiväkipäivä

Saapumiserän 1/04 kotiväkipäivän osanottajia tutustumassa killan toimintaan ja perinnetiloihin.

Tekstit ja kuvat:
Hannu Saharinen.

Retki Sotinpurolle

Kilta teki 26.5.2004 retken Sotinpuron harjoitusalueelle. Tutustuimme ampuma-alueeseen ja seurasimme ilta-ammuntoja.

Ampuma-alueen esittely.

Tutustuimme ammunnoissa käytettävään kalustoon.

Oppaana toimi ampumaleirin johtaja
everstiluutnantti Matti Karjalainen.

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:

1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.

Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546

ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY

Matti Turunen - Jukka Partanen
**VIIPURIN RYKMENTIN
HISTORIA**
Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo
Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen
vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan
Prikaatin Killan kautta varusmiesten
hyväksi.

Hannu Saharinen luovutti Killan standardin Jouni Mattilalle.

Killan kevätkokous pidettiin Poterolla 21.4.2004. Ennen kokousta oli perinteisesti esitelmätilaisuus, jossa tällä kertaa oli puhumassa Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Jyrki Kaiponen. Kaiposen aiheena oli maavoimien kehittäminen. Mielenkiintoinen esitelmä selvitti kuulijoille miten maavoimia on kehitetty, mihin suuntaan ollaan menossa ja mitä tulevaisuuden uhkakuvia on näkyvissä. Hän sivusi

esitelmässään myös turvallisuuspoliittisen selonteon vaikutuksia alueellamme.

Kevätkokouksessa luovutettiin standardi everstiluutnantti Jouni Mattilalle kiitokseksi ansiokkaasta toiminnasta Korpisoturin päätoimittajana. Samalla toivotettiin Jounille onnea ja menestystä uusiin haasteisiin Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan.

Everstiluutnantti Jyrki Kaiponen esittelemässä maavoimien kehittämisestä.

Karjalan Messut 4. - 6.6.2004

Kilta oli mukana Karjalan Messuilla esittelemässä toimintaansa Puolustusvoimien osastolla.

Osastollamme vierailut Maanpuolustuskiltojen Liittöhallituksen puheenjohtaja Erkki Kajander yhteiskuvassa kiltalaisten Leena Sallisen, Urpo Kupiaisen, Hannu Saharisen ja Anja Ekbergin kanssa.

Kiltamme valtuuskunnan jäsentä kauppaneuvos Eino Tenhusta kiinnosti myös osastomme vieressä ollut ilmatorjuntatykki.

Liiton puheenjohtaja vaihtamassa mielipiteitä kiltatoiminnasta varusmiestoimikunnan puheenjohtajan alikersantti Markus Hirvosen kanssa.

Vuoden kiltalehti 2003

Maanpuolustuskiltojen liiton arvovaltainen raati valitsee joka vuosi vuoden kiltalehden. Monen vuoden sitkeä työ on vihdoin palkittu. Prikaatimme ja Killan yhteinen tiedotuslehti Korpisoturi on nimetty vuoden 2003 kiltalehdeksi.

Tästä suuri kiitos kuuluu lehden tekoon osallistuneille, jotka oman työnsä ohella ovat uhranneet aikaa ja vaivaa yhteisen lehden hyväksi. Kiitos vielä kerran, asianosaisia tullaan muistamaan myöhemmin.

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ____ / ____ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella: Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

RAKENNUSTEOLLISUUDEN
KESKUSLIITON JÄSEN

RAKENNUSTOIMISTO
K TERVO OY

SILTAKATU 18, 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

PERLOS

SOLUTIONS TO CHALLENGES

The Fortum logo, consisting of a stylized blue and green globe icon followed by the word "Fortum" in a bold, black sans-serif font.

Canon Keskus artema

Valinta on Sinun:
**Vaihda
vihreälle**

www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy Puh. 010 802 662
arkisin klo 8-18

A photograph of a traffic light with the green light illuminated, set against a blue sky with some clouds.

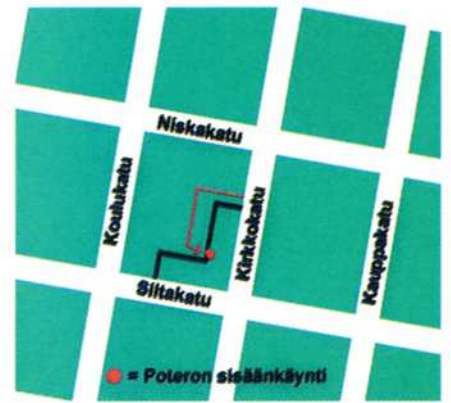
**Hae auto
netistä**

www.autotalolaakkonen.fi

Autotalo Laakkonen

A red car is partially visible in the background, with several bright yellow sunflowers in the foreground. Logos for Volkswagen, Audi, and Audi are also present.

Monille jäsenillemme lienee tuttua, kun puhutaan Kiltamme kokoustilasta, Poterosta. Aivan kaikki eivät kuitenkaan siitä tiedä, ja jos tietävät, niin eivät ole siellä koskaan käyneet. Tässä artikkelissa tulee hieman taustatietoja ja kuvia kokoustilastamme.

Teksti ja kuvat:
Hannu Saharinen

Potero

Poteron historia alkaa keväästä 1993, jolloin monien varsin nopeiden käänteiden kautta Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran luovutti omistamansa kellaritilan Killan kokouskäyttöön. Sitä ennen kiltahallitus kokoontui Kontiorannassa Prikaatin järjestämässä tiloissa.

Sijainniltaan Potero on aivan loistava: keskellä kaupunkia suojaisella sisäpihalla, Kuosikulman takana. Paikkaa on vähän vaikea löytää ensimmäisellä kerralla, joten toivottavasti tämä artikkeli auttaa seuraavaa kertaa varten, esimerkiksi vuosikokouksiin tullessa.

Poteron kalusteet on saatu osin lahjoituksina ja loput on hankittu edullisesti vähän käytettyinä. Alussa piti tehdä vähän remonttia ja siistiä paikkoja. Apuna talkoissa oli monia kiltalaisia ja Prikaatin korjaamon apu tuli tarpeeseen, kun tarvittiin Poterolle mm. paneleita ja ovikyltti. Vuosien varrella tilaa on saatu viihtyisämmäksi pienillä "siipistelyillä" ja siivoustalkoilla.

Poteroa käytetään ahkerasti hallituksen, työvaliokunnan ja perinneosaston kokouksiin, Killan kevät- ja syyskokouksiin, esitelmätilaisuuksiin sekä perinneosaston aamukahvitapahtumiin. Se toimii myös rauhallisena työskentelytilana, kun esimerkiksi Korpisoturien juttuja työtetään taittajalle.

In memoriam Juho Jormanainen

Teksti ja kuva: Esko Tiilikainen

JR 9 Kilta on ollut merkittävä rykmenttimme aseveljien yhteydenpitäjänä 40 vuoden ajan. Juho Jormanainen on mainittava yhtenä tärkeimmistä yhteismiehistä, hän teki pitkän ja ansiokkaan päivätyön kiltamme sihteerinä. Hänen empaattinen suhtautumisensa kaikkiin aseveljiimme edusti hänen todellista aseveljeyttään.

Juho Jormanainen oli syntynyt Ilomantsin Huhuksessa 15.5.1921. Hän oli ollut nuoresta pitäen ilomantsilaiseen tapaan savotassa leipäänsä tienaamassa. Talvisodan alla vihollisen uhatessa maatamme hän liittyi "Julkusen porukkaan", johon koottiin kaikki Ilomantsin suojeluskuntalaiset ja muut pojat, joista nuorin oli 16-vuotias.

Juho Jormanainen haavoittui tiedustelu-
retkellä Käenkosken suunnalla. Reservin
luutnantti Vilho Julkusen komppaniasta
tuli 2. Erillinen Sissikomppania Joensuun
suojeluskunnan koulutuskeskuksen kahden
joukkueen liityttyä siihen. Jatkosota alkoi

Juhon palattua sairaalasta ja hänet sijoitettiin kuuluisan "Motti Matti" Aarnion johtamaan JR 9:n toiseen pataljoonaan. Juho toimi tuossa kovassa porukassa ryhmänjohtajana.

Sodan päätyttyä Juho meni VR:lle töihin, opiskeli ja valmistui konduktööriksi tehden tuossa tehtävässä elämäntyönsä. Rintamiesveteraaneissa hän toimi menestyksellisesti hallituksessa ja JR 9 Killassa sihteerinä, erityisen hyvänä sellaisena. Oli JR 9 Killan onni, että Juhosta tuli erinomainen sihteeri. Emme kykene kyllin kiittämään häntä siitä epäitsekästä,

pätevästä ja huolellisesta työstä, minkä Juho Jormanainen teki itseään säästämättä useiden vuosikymmenten aikana. Hän ideoi myös virkistysviikot, joilla monet kiltamme jäsenet puolisoineen ovat saaneet virkistyä.

Juho Jormanainen edusti kunniaakkaasti ilomantsilaista maanpuolustajaa ja me kaikki suremme hänen poismenoaan. Hänet kätetään vaimonsa viereen Malmin hautausmaalle.

Kepeät mullat Juholle, aseveljellenne.

Esko

JR 9 Perinneosasto

Hyvät JR 9:n veteraanit

Perinneosaston toiminta on vasta käynnistynyt ja siksi oli mukava tavata muitakin kuin vain pohjoiskarjalaisia veteraaneja. Ainakin Pohjanmaalta, Kuopiosta ja Helsingistä olivat edustajat paikalla.

Merkille pantavaa oli se iloisuus, etten sanoisi poikamaisuus, joka teistä veteraaneista selkeästi näkyi. Vaikka askel on syys-täkin lyhentynyt ja apuvälineitäkin liikkumiseen tarvittiin, huumori kukoisti ja mieli oli pirteä. Tässä yhteydessä minulla on hyvä tilaisuus vielä kerran kiittää prikaatiamme, sen komentajaa eversti Harri Ohra-ahoa, kapteeni Juha Nissistä ja kaikkia muitakin, jotka vastasitte viihtyvyydestämme, huolenpidostamme ja hyvinvoinnistamme päivien aikana.

Meillä perinneosaston hallituksen jäsenillä oli ilo yhdessä Pohjois-Karjalan Prikaatin kanssa järjestää teille asevelipäivät 17. – 18. toukokuuta tänä vuonna. Iloitsimme vieläkin enemmän, kun saimme lopulta varuskuntaan lähes 40 vierasta. Alussa ilmoittautuminen oli aika verkkaista ja meitä järjestäjiä alkoi jo askarruttaa, saammeko porukkaa lainkaan kasaan. No, toisin kävi ja se oli hyvä asia.

Pitkäaikaiset ystävämme ja tukijamme Bro-man Group ja Salomaa-säätiö ovat jälleen kerran varmistaneet sen, että saamme Joensuu Kuntohovi joukon JR 9:n veteraaneja kuntoutukseen. Siitä lausun perinneosaston puolesta mitä lämpimimmät kiitokset. Kuntoutukseen haluavat ottanevat yhteyttä, niin yritämme järjestää asian.

Sitten pieni, mutta meille tekijöille mieluisa tapahtuma. Erään veteraanimme pyynnöstä teimme hänen pihapiirissään pienet talkoot, joissa pilkoimme puita ja pinosimme ne liiteriin sekä tasoittelimme pihamaata. Se kiitollisuus, jonka saimme liikuntavammaiselta veteraanilta ja hänen vaimoltaan, oli lämmin ja koimme sen voimakkaana tunteena. "Pieni vaiva, hyvä mieli" sopii mainiosti kuvaamaan tuota tilannetta.

Tämän lehden ilmestyessä olemme toivottavasti saaneet vierailta Pohjanmaalla sikäläisten veteraanien juhlissa. Kutsu kävi ja lupasimme myös mennä.

Ja lopuksi, Kalpa-juhlat on päätetty pitää (ainakin) vielä kerran. Ajankohta on lauantai 11.päivä kesäkuuta vuonna 2005. Juhlapaikkana on Pohjois-Karjalan Prikaati, "oma" joukko-osastomme Kontiorannassa. Juhlan tarkemmista yksityiskohdista ilmoitetaan sekä tiedotteella että seuraavassa Korpisoturissa.

Toivotan terveyttä ja voimaa kaikille JR 9:n veteraaneille sekä teidän läheisillenne.

Jorma Mikkonen
perinneosaston puheenjohtaja

Pohjanmaan osaston puheenjohtaja Veikko Pihlajamäki ja sihteeri Reijo Perttu luovuttivat Etelä-Pohjanmaan veteraanipiirien valtuuskunnan myöntämän Jatkosodan standardin JR 9 Killan perinneosastolle, vastaanottajina puheenjohtaja Jorma Mikkonen ja sihteeri Erkki Lehtinen.

Kuva: Erkki Lehtinen.

JR 9 Perinneosasto Kuvagalleria

Kauko Ensio Mertanen luovutti perinnehuoneeseen 5.2.2004 kirjoittamansa kronikan "Syvärille Taistellen". Kuva Erkki Lehtinen.

Pyhäselän Reijolassa asuva JR 9:n veteraani sai tarvitsemaansa apua puiden pilkkomisessa ja pihamaan kunnostamisessa. Kuvassa vasemmalta talon isäntä Aimo Lepistö, Reino Laakkonen ja Eero Hintikka. Kuva Jorma Mikkonen.

Muistatko...?

Aamuhartaus.

Seppeleen lasku JR 9:n muistomerkillle.

Prikaatin komentaja eversti Harri Ohra-aho esittelee prikaattia.

Tutustuminen perinnehuoneeseen.

Pääöstilaisuus Sotilaskodissa

JR 9 Perinneosasto

JR 9: N PERINNEOSASTON AAMUKAHVITILAISUUDET 13.9.2004–09.05.2005

- 13.9.2004 Potero, Joensuu, tietokirjailija Marja Simola
- 11.10.2004 Potero, Joensuu, everstiluutnantti Erkki Lehtinen
- 8.11.2004 Pohjois-Karjalan Rajavartiosto, Onttola
- 13.12.2004 Potero, Joensuu, kirkkoherra Petri Karttunen
- 10.1.2005 Carelicum, Joensuu
- 14.2.2005 Potero, Joensuu, eversti Harri Ohra-aho
- 14.3.2005 Pohjois-Karjalan Sotilasläänin, Joensuu
- 11.4.2005 Yritysvierailu
- 9.5.2005 Potero, Joensuu, rovasti Aune-Inkeri Keijonen

Vierailu Honkavaaran tsasounalla
19.4.2004. Kuva Erkki Lehtinen.

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetulleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Vierailu Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa 8.3.2004. Kuva Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunta.

Kaupunginjohtaja Juhani Meriläinen vieraili aamukahvilla 9.2.2004. Kuva Urpo Kupiainen.

VETERAANIEKUNTOUTUS

Broman Groupin ja Salomaa-säätiön tukemat JR 9-veteraanien kuntoutuskurssit Joensuun Kuntohovissa ovat 20.–24.9.2004 ja 13.–18.12.2004. Joulukuun kuntoutus on tarkoitettu vain Pohjois-Karjalassa asuville veteraaneille. Muutamia paikkoja on vielä vapaana. Jos haluat kuntoutukseen, niin ota yhteyttä perinneosaston puheenjohtajaan tai sihteeriin 31.8.2004 mennessä.

ILMOITUS

7. Divisioonan Kalpajuhlat pidetään Pohjois-Karjalan Prikaatissa Kontiorannassa lauantaina 11.6.2005.

Tarkempia tietoja juhlasta annetaan seuraavassa Korpisoturi-lehdessä sekä entistä yhteismiesverkostoa hyväksi käyttäen.

JR 9 Perinneosasto

Lyötiin vihollinen jälleen Pälkjärvellä Iljalan tienristeyksessä kesällä v. 1941

Ensimmäisen ja toisen taisteluvuorokauden aikana saivat joukkomme murretuksi vihollisen etummaisena, vahvasti varustetun puolustusvyöhykkeen Tohmajärveltä Pälkjärvellä johtavan maantien suunnassa. Samoin oli otettu haltuun rautatie Värtsilä-Matkaselkä välillä. Vihollinen oli tappioita kärsittyään vetäytynyt toisen taistelupäivän iltaan mennessä Päljärven kirkonkylän tasolle.

Kolmannen taistelupäivän aamuna osa joukoistamme suuntasi iskunsa Tohmajärven maantien pohjoispuolitse. Tämä toinen tuorevoimainen pataljoona hyökkäsi kohden tienristeystä, mistä sitkeä vihollinen piti kiinni. Hyökkäyskäsky oli juuri annettu, kun tulimme paikalle. Jännitys karehti miesten kasvoilta. Näki, että joukossa on ensikertaa taisteluun osallistuvia sekä myös kokeneita Kolla ja Kannaksen kävijöitä. Hyökkäys on monessa suhteessa mielenkiintoinen, mutta mitä hyökkäyksen aikana tapahtuu, se antaa tapahtumille oman kuvansa. Käy ilmi, että vastassa on pataljoonan verran vihollisia, tukeaan tykistöä ja kranaatinheitimiä. Pataljoona hyökkää tätä vastaan vajaalla kompanialla, ilman vahvaa tykistöä vain kranaatinheitimiä tukeaan käyttäen. Komentaja on harkinnut, että säästeliään voimankäytön korvaa tässä taistelussa hyvä koulutus ja miesten hyvä taisteluhenkki. Komppania lähtee hyökkäämään kohti ensitavoitetta, tienhaaraa. Luutnantti H., komppanian päällikkö, seuraa välittömästi joukkueiden mukana. Häntä seuraavat lähetit, joista nuorin, 16-vuotias vapaaehtoinen, osoittautuu taistelunaikana komppanian urhoollisimmaksi mieheksi vieden käskyjä kaikkein kuumimpiinkin paikkoihin. Tulenjohtueet seuraavat takana. Vasemmalla puolella tietä pääsee vänrikki F. joukkueellaan metsän kautta yllättäen vihollisten sekaan hajottaen ne täydellisesti ja puhdistaen metsäniemekkeen vihollisista.

Tien eteläpuolella on laaja peltoaukea, jolle saavuttuaan vänrikki L. joukkueineen joutuu vihollisen kiivaaseen tuleen. Joukkue maastoutuu nopeasti johtajan käskystä, alkaa ryhmittäin eteneminen pellon laita pitkin. Konekiväärit laulavat molemmin puolin ja jo muuttaa pikakivääri seuraavaan asemaan metsäharjanteella nuorisoseuran talon ja kansakoulun maastossa. Muut pääsevät samalle tasolle. Tiheä, räiskivä luotiverkko tuntuu täyttävän ilman. Tulenjohtueemme hakee maalin ja antaa tulipyyynnön, joka tarkistetaan. Kohta kuuluu kranaattien viuhina, etumaasto tuprahtelee ja "röykkinä" salpaa korvia. Jo lakkaa heitintuli. – "Ylös ja eteenpäin." Joukkueet etenevät jälleen ryhmittäin ja saavuttavat jo metsäharjanteen etureunan. Vihollisista osa yrittää paeta, muutamat heistä ovat jo taistelunsa taistelleet ja jääneet kentälle. Etummaisat hyökkääjät saavuttavat jo tienhaaramaaston, mutta eteneminen pysähtyy yllättäen; tienhaaran eteläpuolella on hautausmaahan kumpare, josta vihollisen konetuliaseet pyyhkivät vastaan ja aiheuttavat tappioita. Lisäksi huomataan, että vihollisella on konekivääri hautausmaan kappelin tornissa. Etenemistä ei voi ajatella ennen kuin se on saatu eliminoiduksi. Komppanian päällikkö luutnantti V. huomaa vaikean tilanteen, sekunnit ovat kalliita. – "Aikaa ei ole hukattavissa. Vapaaehtoisia nopeasti!" Heti ilmoittautuu yhtä aikaa neljä miestä. – "Hyvä on. Alikersantti S., ottakaa kasapanokset ja tuhotkaa tuo torni. Sotamies A. tulee konepistoolineen mukaan. Varovasti, mutta nopeasti, lähtekää!" On kulunut noin puoliminuuttia edellisestä, kun konepistoolimies ja alikersantti kasapanoksineen ovat syöksyneet maantien yli, kontanneet puiden, mättäiden ja kuoppien suojassa hautausmaan aidan luo, loikanneet nopeasti yli ja saapuneet muutamalla syöksyllä tornin juurelle. Tottuneesti heilahtaa kasapanos nurkan alle ja konepistooli kierähtää siltä varalta, että vihollinen huomaisi puuhat.

"Mitä -- ?" Kasapanos ei syttynyt. Vielä ketterämmin kuin äsken, sytyttää S. uuden "moukun" nurkan alle, vielä toinen ja nopea hyppäys suojaan. Valtava räjähdys, sitten toinen ja koko torni hajoaa ryskyen maahan miehineen ja konekivääreineen. Jännitys laukeaa pojilta. – "Onnistui!" Pesäkkeen tuhon ovat kaikki huomanneet ja hyökkäys pääsee jatkumaan. Joukkueet hyökkäävät hautausmaalle ja venäläiset pakenevat, vain muutama laukaus kajahtaa vastaan. Pysähtymättä, vastustamattomalla rynnäköllä painuvat pojat maantielle. Pakenevat viholliset juoksevat metsään täysin sekaisin, vain muutama antautuu vangiksi.

Pataljoonan komentaja on tilanteen varmistamiseksi heittänyt luutnantti V:n komppaniasta kaksi joukkuetta oikealle siivelle avuksi vihollisen työntämiseksi Matkaselän tien suuntaan ja syvälle metsään teiden väliin metsiin paenneiden vihollisten lyömiseksi. Pian on myös pappilan mäki vallattu, siellä ollut konekivääripesäke hajotetaan kranaattikeskeytyksellä ja kivääritulella. Pakeneva vihollinen yrittää häiritä hyökkäystä tykistöllä ja heitintulella. Luutnantti V. antaa juuri käskyä joukkueenjohtajalle, kun kranaatti räjähtää puussa ja sirpale viiltää käsivarteen. Rauhallisesti hän jatkaa käskyn loppuun ja lähtee sitten sidottamaan repeämää.

Taistelu on jatkunut kiivaana auringonnousta iltapäivälle saakka. On saatu yhteys pohjoisessa hyökänneisiin naapureihin, jotka ottivat haltuunsa Iljalan pohjoisosan. Vihollisen pataljoona on lyöty hajalle, tie Matkaselkään suljettu ja pitkin päivää tuodaan metsissä harhailevia vihollisia. Uudet tehtävät odottavat.

TK-rintamakirjeenvaihtaja T. I. Erosen kuvaus JR 9:n taisteluista Pälkjärvellä. Julkaistu 1941 Hurtti-Ukko -lehdessä. (Tiivistelmä: Teuvo Eronen.)

Syvärin ylityksen vuosipäivä 6.10.2004

Ohjelma

Jalkaväkirykmentti 9 perinneosaston ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n Helsingin osaston Syvärin ylityksen vuosipäivän tapaaminen 6.10.2004 pidetään Tuusulassa Puolustusvoimien Koulutuksen Kehittämiskeskuksessa (entinen Taiselukoulu).

Linja-autokuljetus, lähtö klo 10.00 Helsingin rautatienraiteilta, vieraspysäkki ravintola Fenniaa vastapäätä. Ajoreitti kulkee tarvittaessa Keravan aseman kautta.

Puolustusvoimien Koulutuksen Kehittämiskeskuksen esittely

Lounas

Perinnetiloihin tutustuminen

Päätöskahvit Upseerikerholla

Paluukuljetukset

Lounas ja pullakahvit yhteensä 10 euroa. Ilmoittautumiset osallistumisesta 25.9.2004 mennessä Osmo Eskolalle, puh. 040 740 3883.

Tarkempi ohjelma paikallisosaston syyskuun jäsentiedotteessa.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry Helsingin osasto puheenjohtaja Osmo Eskola
JR 9 perinneosasto Bruno Ryyänen

Kuva: Toimitus

Sihteerin terveiset

Osoitteenmuutokset ja yhteysmiestiedot sekä ilmoitukset viimeiseen iltahuutoon kutsutuista pyydetään ilmoittamaan sihteerille.

Perinneosaston hallitus vuonna 2004

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	jäsen	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	jäsen	Mäkitie 5, 80710 Lehmö (013) 893 827
Eronen Teuvo	jäsen	Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548
Kupiainen Urpo	jäsen	Sepänkatu 3 A 6, 80110 Joensuu (013) 227 828
Saloheimo Veijo	vpjohtaja	Särkentie 11, 80100 Joensuu (013) 224 629
Myller Aimo	varajäsen	Niskakatu 27 A 9, 80100 Joensuu (013) 229 940
Nyman Viljo	varajäsen	Lehdokkitie 4, 80130 Joensuu (013) 120 828
Pesonen Erkki	varajäsen	Sepänkatu 36 b A 1, 80100 Joensuu (013) 123 327

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys

Aliupseerikoulun johtaja majuri Jouni Pitkänen sekä oppilaskunnan hallituksen jäseniä Tykistökillan perinnetilassa.

Mitä Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys tekee tänään? Entinen sotilaskotimme Ylämyllyllä on muuttumassa päiväkodiksi. Ilahduttavaa on, että Sotilaskoti-kyltti ja liiton tunnus säilytetään pääoven yläpuolella. Olemme olleet yhteydessä Liperin kuntaan ja sopineet, että päiväkotiin tulee yhdistyksemme toiminnasta kertova pienimuotoinen näyttely.

Yhdistyksemme perinnettä vietettiin 18.5.2004 Tykistökillan perinnetilassa. Läsä olivat Aliupseerikoulun johtaja Jouni Pitkänen sekä oppilaskunnan hallitus kokonaisuudessaan. Lahjoitimme oppilaskunnalle perinteisen stipendimme. Muutenkin olemme keskittäneet toimintamme kummiyksikköme Aliupseerikoulun sekä Kontiolahden sotilaskodin tukemiseen.

Aliupseerikoulun iltakirkkotilaisuuksissa huolehdimme tarjoilusta, päätöstilaisuuksissa tarjoamme kahvit ja palkitsemme sekä linjojen parhaat että parhaan urheilijan. Valatilaisuuksissa ja kotiväkkipäivinä avustamme sisaryhdistystämme osallistumalla myyntitoimintaan. Hyviä yhteistyökumppaneitamme Aliupseerikoulun muistamisessa ovat olleet Liperin ja Pyhäselän kunnat. Lausunkin parhaat kiitokset tästä yhteistyöstä molempien kunnanjohtajille, Hannele Mikkaselle ja Lasse Haaraselle.

Mistä sitten itse saamme tuottoa, jolla järjestää toimintaamme? Mahdollisuudet ovat vähäiset. Toivonkin, että sisariamme pyydettäisiin sellaisiin tilaisuuksiin, joissa meillä olisi mahdollisuus kartuttaa myös omaa kassaamme. Näin voisimme edelleen hoitaa perustehtävääme varusmiesten, Pohjois-Karjalan Prikaatin, Sotilasläänin ja maanpuolustusjärjestöjen hyväksi.

Positiivisin sotilaskotiajatuksin

Sirkka Reko
Ylämyllyn sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja

Kuvat: Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys

Aliupseerikoulun oppilaskunnan hallitus, puheenjohtaja oikealla, yhdessä Ylämyllyn sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajan Sirkka Rekon kanssa perinnettä vietettiin 18.5.2004.

Kiteeläiset ovat kokeneet niin sanottuja rajan kiroja vuosisadat. Olemme kuuluneet vuoroin itään, vuoroin länteen. Raja korostuu edelleen, olemmehan nyt EU:n itärajalla. Pähkinäsaaren rauhassa vuonna 1323 ja Täyssinän rauhassa vuonna 1595 jäimme Venäjälle, mutta Stolbovan rauhan 1617 jälkeen kuuluimme Ruotsiin Suomen sotaan 1808 - 1809 saakka. Kunta on perustettu vuonna 1631 ja kaupunki-nimitys on saatu vuonna 1992.

Talvi- ja jatkosodan jälkeen Kiteen kunnasta luovutettiin Neuvostoliitolle n. 122 km² eli n. 1/10 kunnan pinta-alasta. Nykyisen Kiteen kaupungin pinta-ala on n. 1 133 km², josta vesistöjä suunnilleen neljännes. Rantaviivaa on yli 600 km. Kaupungissa on asukkaita tällä hetkellä hieman yli 10 000. Poikki Suomen kulkeva Salpausselän harjualue päättyy Kiteelle ja meiltä pohjoiseen mentäessä maisema muuttuu vaaraimmaksi.

Maaseutumaisuudestaan ja maan reuna-alueella sijainnistaan huolimatta Kiteellä on jo vanhat, yli 200-vuotiset teolliset perinteet. Perinteet liittyvät Oriveden ja Pyhäjärven välisellä kannaksella sijaitsevaan Puhoksen kylään. Puhos sijoittui 1500-luvulla vanhan eräreitin varteen ja omat markkinat Puhoksessa oli ensimmäisen kerran n. vuonna 1730. Puhosta esitettiin kauppalaksi 1750-luvulla. 1800-luvun lopulla Puhoksessa oli mm. saha ja konepaja ja monet muistavat sotien jälkeisen ajan kansakoulun historian oppikirjoista Suomen ensimmäisen höyrylaivan Ilmarisen kuvan. Alus rakennettiin Kiteen Puhoksessa vuonna 1833.

Kitee on nykyisin yksi Suomen merkittävimmistä mekaanisen puunjalostuksen keskittymistä. Noin puolet kaupungin 1 300 teollisuustyöpaikasta on mekaanisen puunjalostuksen parissa. Kiteellä valmistetaan lastulevyä, sahatavaraa, huonekaluja, konttorikalusteita ja erilaisia puuteollisuuden komponentteja. Puualan verkosto näyttää edelleen kasvavan ja jatkoinvestointeja on meneillään. Lisäksi Kiteellä valmistetaan konepajatuotteita, elintarvikkeita, suksia, asusteita, vesivaakoja jne. Perinteisellä maataloudella on edelleen vahva asemansa.

Kiteen palveluvarustus on erinomainen. Yksityisellä puolella on kaikkea lääkäriasemasta pesulaan. Vapaa-ajan viettoon liittyyvät niin uimahalli kuin jäähallikin ja paljon

muuta. Lentokentän seutua kehitetään lentokeskuksen suuntaan ja samalla alueella on useita moottoriurheiluratoja. Talviurheilun harrastusmahdollisuuksia parantaa muovitettu hyppymäki.

Koulutusmahdollisuudet ovat hyvät. Kiteellä on oppimistuloksistaan tunnettu 4-luokkasarjainen lukio, kansanopisto, ammattiopisto, ammatillinen kurssikeskus ja ammattikorkeakouluopetusta. Valitettavasti vain osa kiteeläisistä nuorista voi tällä hetkellä työllistyä kotiseudullaan. He voivat kuitenkin lähteä aloittamaan työuransa hyvin koulutettuna.

Urheilumenestystä on viime vuosina tuonut eniten Kiteen Pallo -90. Miesten superpesisjoukkue on valtakunnan eliittiä ja naiset ykkössarjan parhaimmista. Kulttuurin paras vientituote on Nightwish, jonka levyjulkistuskonsertissa Kiteen jäähallissa oli vieraita 16 maasta eri puolilta maailmaa. Maailman metropoleihin kelpaavaa musiikkia voidaan tehdä kiteeläisin voimin kiteeläisessä luonnonrauhassa.

Keski-Karjalan kuntien (Kitee, Kesälahti, Rääkkylä, Tohmajärvi, Värtsilä) yhteistyö on ollut tiivistä jo 25 vuoden ajan. Yhteistyössä otetaan uusi askel, kun näiden kuntien perustama osakeyhtiö, Keski-Karjalan Kehitysyhtiö Oy aloittaa 1.1.2005 toimintansa. Yhtiön toiminta-ajatuksena on pk-yritysten neuvontaa voimistamalla, hanketoimintaa oikein kohdistamalla ja yhteistyötä kehittämällä vahvistaa ja monipuolistaa seudun elinkeinorakennetta, kehittää seudun pk-yritysten kilpailukykyä ja seudun vetovoimaisuutta sekä parantaa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä kansainvälistyvässä ympäristössä.

Monenlaisista uhkista huolimatta kiteeläiset katsovat tulevaisuuteen myönteisin odotuksin.

Jaakko Turunen

Kuva: Kiteen kaupunki

Sotainvalidien kesäpäivä Pohjois-Karjalan Prikaatissa

Kollaan Vasamalle kokoontui lähes 700 kesäpäivän viettäjän joukko pohjois-savolaisia ja pohjoiskarjalaisia sotainvalideja. Vaikka lähes puolet osallistujista oli naisia, niin kuitenkin kesäpäivän viettäjistä löytyi myös muistojaan verestäviä Kollaani taistelijoita sekä Viipurin rykmentin ja JR 9:n joukkoihin kuuluneita taistelijoita.

Kesäpäivä alkoi lipunnostolla ja seppeleenlaskulla Kollaani Vasamalle. Kenttähartaus pidettiin perinteisesti ekumeenisena ja sen toimittivat Taipaleen ortodoksisen seurakunnan pastori Pertti Ruotsalainen ja sotilaspastori Juha Eklund. Hartauden päätteeksi Vasaman äärellä kaikui Suvivirsi. Seuraavaksi kuulumme Pohjois-Karjalan sotainvalidipiiriin puheenjohtajan Jouko Hälvän tervehdyspuheen. Hänen jälkeensä puhui Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja Harri Ohra-aho joukko-osaston perinteistä, arvoista ja toiminnasta sekä sotainvalidien ja veteraanien jättämistä velvoitteista.

Päivän ohjelma jatkui ruokailulla, perinehuoneeseen tutustumisella prikaatin Killan edustajien Hannu Saharisen ja Reino Laakkosen opastuksella, filmiesityksillä ja kalustoesittelyllä. Lisäksi ohjelmaan kuuluivat tikkanheitto- ja ilma-aseammuntakilpailut. Sotilaskodin kahvitarjoilut toimivat sopivasti taukoina muun ohjelman lomassa. Lavatanssit tanssimme Höytiäisen ranta- maastossa Laavu-orkesterin soittaman tutun musiikin tahdissa.

Tekstit ja kuvat: Risto Savolainen, Kalevi Lohiranta

Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan piirien puheenjohtajat Viljo Luoma ja Jouko Hälvä laskivat seppeleen Kollaani Vasamalle juhlaväen ja kutsuvieraiden läsnäollessa.

Tikkanheitto on myös naisten laji.

Yllä Pauli Rostin tyylinäyte tarkkuusammunnasta ilma-aseella.

Kesäpäivän osanottajia Sotilaskodissa ja Höytiäisen rannalla tanssilavalla.

ALUPSEERIKOULUN KURSSI 30

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
majuri Jouni Pitkänen

Varajohtaja
yliluutnantti Mika Kärsämä

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Ylikersantti
Hans Ekroos

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Marko Jalkanen

SISSILINJA

Luutnantti
Jarno Asikainen

Kersantti
Seppo Vlasoff

PANSSARINTORJUNTALINJA

Luutnantti
Jarno Räihä

Ylikersantti
Olli-Pekka Rätty

TULENJOHTOLINJA

Luutnantti
Tero Metelinen

Luutnantti
Antti Hämäläinen

KRANAATINHEITINLINJA

Luutnantti
Marko Ylönen

Luutnantti
Marko Karppinen

Positiivisesta palautteesta

” Kariluoto kävellä veuhkasi innostuneena Rokan luokse.

- Mikä teidän nimenne on?

- Rökkahan mie. Antero on etunimi. Joha mie täl omal vänrikil ilmoittauvuin.

- Ei, minä vaan muuten halusin tietää. Se oli kympin arvoista työtä tuo ampumahaudan vyörytys.

...

- Sie älä vänskä rupija minnuu kehumaa. Yllytyshurjanha sie luulet miun oleva”.

(Tuntematon sotilas, Väinö Linna 1954)

Siinä oli mallia syväjohtamisesta kuumenkymmenen vuoden takaa! Tilanteessa johtaja lähestyi alaistaan aidosti ja antoi hänelle suoraa palautetta hyvin onnistuneesta taisteluhaudan vyörytyksestä. Palautteen antamisen ajoituskin oli mainio eli välittömästi taistelutilanteen jälkeen. Mutta menikö viesti perille, kun toinen vastasi kehuihin vähättelevästi ja ivallisestikin?

Sanotaan, että kissa kiitoksella elää. Kärjistäen voitane sanoa, että useimmat meistä suomalaisista suhtautuvat esimieheltä saatuun kiitokseen juuri näin. Sanat, kehut ja kiitokset ikäänkuin kimpoavat meidän roolipanssaristamme saamatta aikaan ulospäin näkyvää reaktiota. Tilanteessa kiitoksenantaja yleensä menee hämilleen ja jopa katu sanojaan. ”Mitä ihmettä meninkään sanomaan!” Pahimmassa tapauksessa johtajan positiivisen palautteen antaminen jäi ensimmäiseksi ja viimeiseksi yritykseksi.

Väitän, että Kariluodon sanat koskettivat ja opposivat syvälle suomalaisen miehen herkkään mieleen. Sydäneläällä läikähti hyvänolon tunne ja onnistumisenilo. Kiitos on lyhyt, kaunis sana, eikä se kulu käytössä. Nuoret johtajat! Opetelkaa kiittämään alaisianne hyvin tehdystä työstä ja opetelkaa itsekin iloitsemaan saamastanne kiitoksesta.

Kurssin 30 oppilaat! Kiitän teitä hyvin suoritetusta aliupseerikurssista. Voitte olla ylpeitä itsestänne.

Aliupseerikoulun johtaja
Majuri Jouni Pitkänen

Kuva: Toimitus

Moottorilinja

AuK 1:n vietimme kiväärilinjan mukana kiväärimiehen auditoriossa, odotellen AuK 2:n alkamista. AuK 2:n alkaessa perustettiin moottorilinja, johon kuului seitsemän Esikunta- ja huoltokomppaniasta lähtöisin olevaa oppilasta, kaksi Kranaatinheitinkomppaniasta tullutta oppilasta, sekä yksi Jääkärikomppaniasta ja yksi Karjalan Lennostosta miesten kouluun lähetetty oppilas. Linjakohtaisen koulutuksemme oppitunnit olivat siitä erikoisia, että niiden aikana oppilaat kestivät henkisesti hereillä. Siitä voimme kiittää linjamme kouluttajaa luutnantti Marko Jalkasta, joka jaksoi väentää vitsiä ja selittää asiat siten, että mekin ne ymmärsimme (eli puki vaikeimmin ymmärrettävät asiat "kaljaksi ja makkaraksi"). Kurssi 30:n moottorilinja sai kunnian olla viimeinen (ainakin toistaiseksi) Jalkasen johtama linja. Hyvähän hänen on huipulta lopettaa näin särmän kurssin jälkeen.

Ari "AA" Bäckman

Iso mies, isot jalat... ja se tuoksu!

Eero "MM" Hakulinen

Hajoili SK:n laatikkoon.

Janne "Tutka" Kinnunen

Tutkaili asioita monesti tarkkaan ja monelta kantilta. Särmä KES-taistelija.

Hannu "Riimanni" Lehtonen

Bisnekset ennen kaikkea, toisinaan lomilla.

Janne "Suunsoittaja" Louhelainen

Ei malta pitää suutaan kiinni, vaikka se toisinaan suositeltavaa olisikin.

Toni "Vilosofvi" Lyytikäinen

Riittävän väsyneenä vaikuttaa jopa fiksulta.

Jani "Väittäjä" Metros

Väitteli itsensä linjan kiistämättömäksi väittelymestariksi.

Veijo "Pieni mies" Rasanen

Metriä vailla kolme metriä.

Ossi "Sotilassoittaja" Salminen

Mies, jolla oli erilainen hattu.

Sami "Biljardi" Timonen

Sodessa aina keppi kourassa.

Johannes "Väepeli" Västi

Tuning! Golf on kuin maastoauto.

SLT-CONSULTS OY

- Sähkötekniinen konsultointi ja mittaukset
- Koulutukset
  - SFS 6000, 6001 ja 6002
  - jännitetyökoulutus
  - sähkölaitteistojen käyttöönottotarkastukset
- Muuntajien öljyanalyysit
- Akustojen kapasiteettikokeet
- Valtuutetun tarkastajan palvelut

Voimatie 6 D
78400 Varkaus

Puh. (017) 366 9470

Fax. (017) 366 9475

www.slt-consults.fi

Taistelijat kuvattu kiväärilinjan mukana, kuva löytyy sivulta 65.

Kiväärilinja

Kurssi 30 "Runtu" ei ollut alkuun helppo ainakaan kiväärilinjalla. Tupa-, kaappi- ja siistestarkastus kuului asiaan heti AuK:n ensimmäisenä päivänä. Momen yrityksen ja 27 poistumiskerran jälkeen saimme kuitenkin kaapit "särmään". Ensimmäisenä koulutushaarapäivänä meille pidettiin ikimuistoinen yksittäisen taistelijan etenemismuotoharjoitus. Puolitoista metriä lunta ei estänyt kovien kiväärinjalaisten menoa. Kahden tunnin harjoituksen jälkeen olimme kaikki aivan puhki. Kova koulutus jatkui kuninkaallisella kiväärilinjalla tiukana AuK 1:n ajan. Jääkäreileiri erotti AuK 1:n ja 2:n. Jääkäreileirillä saimme kuvan milaista kova taistelu on. Ikimuistoisena mieleen painui hyökkäys, jossa saimme yhdellä ryhmällä tuhottua ainakin joukkueen verran vihollisia. AuK 2 erotti jyvät akanoista, moottorilinja erottui pois eliitin joukosta. AuK 2 alkoi leppoisasti oppituntien merkeissä. Huipentumana oli kuitenkin yhtymäharjoitus Aalto-04, jossa taitomme pääsivät todelliseen tulikokeeseen. Onneksemme TASI-liivit poistettiin käyttökiellosta ja pääsimme harjoittelemaan niilläkin. Yhtymä oli pienestä unimäärästä huolimatta hyvä kokemus. Villein huhu on, että joku olisi nukkunut koko neljäpäiväisen leirin ajan yhteensä kolme tuntia. AuK:n aikana meistä kehkeytyi tiivis, hyvä henkinen linja, joka ei vähästä hätkähtänyt. Suurkiitokset kouluttajillemme ylikersantti Ekroosille, "Eki-sedälle", sekä yliluutnantti Harri Kankaiselle, "is Harzalle". Mainiot aparit (upseerikokelaat Meriläinen & Holopainen ja kersantit Kettunen & Ratinen) ovat myös osallisia meidän loistavaan koulutustulokseemme.

Joukkoomme kuuluvat:

Ville "Mov-e-ronen" Eronen

Ei paljoa näkynyt rankimmissa taisteluharjoituksissa. "Taidan ilmoittautua iltapäivän hoitotunnille" (klo 11).

Teemu "Hymy-poika" Hirvonen

Hurmasi tytöt ja aparit kauniilla Pepsodent-hymyllään. "Oi vitsi, tuo nainen muisti minut."

Jere "Jörre" Itkonen

Sydämetään tj. Joutui kuitenkin kesken kurssin kiväärilinjalle. "Itkonen jää." "Itkonen vauhtia!" "Itsehän ajattelin olla sairaalomalalla silloin."

Teemu "Ice-MAN" Karttunen

Mies jäätyn leireillä alle absoluuttisen nollapisteen. "Saahan sitä vähän olla jäässä."

Henri "Kives" Kivijärvi

Selitys löytyy joka tilanteeseen. Tykkäsi myös piirrellä yömyöhällä. "Mie en ruppee terveyteni kanssa leikkimään."

Janne "Parge" Parviainen

Hajosi aina ensimmäisenä. "Pahimpia on aamut."

Pasi "Ratsu" Ranta

Koulun häröin jätkä. Tykkäsi myös röhkiä. Pirsti päivää aina vauvavitseillä.

Veli "Kaappi" Rantanen

Linjan pahin Homo-foobikko. Itsekin vielä kaapissa... "Elä itke."

Mikko "RK" Räsänen

Kaikkien tupa/telttä lumppu. Pienin ja äkäsin. Tykkää painia.

Esa "Kenraali" Saarelainen

Joukon johtaja. Linjan ykkönen. Rössen painikaveri. Pitää "myös" teinitytöistä.

Mikko "Johtaja(Svola)" Savolainen

Johtaja elkeiltään. Vemppa mieleltään. Jos olisi ollut päivääkään enemmän vempassa ei olisi ollut yhtenäkkään päivänä rivissä. "Kyllähän minä voisin, mutta ei minun tarvitse."

Sanna "Mää" Timonen

Linjan ainoa nainen. Sai myös kuulla siitä. Kaikki hajosivat Timosen komenteluun.

Esko "Stardanger" Tähtivaara

Linjan humpu-kuningas. Tykkää Agentsista ja on tuleva iskelmätahti. Löytää latotansseista. "Minä kun olin pälli-koulussa, niin..."

Jari "Vode" Voutilainen

Sarjamurhaaja. Linjan Wanhin mies. Varokaa tai Jari tulee ja tappaa teidät erittäin raa'alla tavalla.

Kuva: Toimitus
Eturivi: Hoffren Tiina, Tiainen Eetu, Salminen Ossi, Lehtonen Hannu, Savolainen Mikko, Louhelainen Janne, Hakulinen Eeri, Kivijärvi Henri, Räsänen Mikko, Timonen Sanna.

Keskirivi: Saarelainen Esa, Miettinen Tomi, Rantanen Veli, Mynttinen Juhani, Mustonen Vesa, Voutilainen Jari, Timonen Sami, Tähtivaara Esko, Parviainen Janne, Ravattinen Ville.

Takarivi: Pelkonen Niko, Pylväs Matti, Hirvonen Teemu, Metros Jani, Karttunen Teemu, Lyytikäinen Toni, Västi Johannes, Hokkanen Joonas, Ranta Pasi, Kinnunen Janne.

Panssarintorjuntalinja oli Aliupseerikoulun ehkä rankin ja raastavin linja. Kaksi keskeyttänyttä jo aivan kurssin alkutaipaleella (huhujen mukaan nämä keskeyttämiset eivät kuitenkaan johtuneet rankasta PST-koulutuksesta). Panssarintorjuntalinjalla meille kaikille tulivat ikävänkin tutuiksi kuntonapit ja jumppasauvat (eli toisin sanoen telamiinat ja apilakset). Aluksi olo tuntuikin enemmän jakkihärältä kuin huippukoulutetulta panssarivaunujen kauhulta. Varusteet lannistivat aluksi lähes jokaisen taistelijan, mutta ajan mittaan ryhmänjohtajankin ankara taakka LEMeiseen (laseretäisyysmittari) ja LV 190:neen alkoi keventyä harjoitus harjoitukselta. Motivatio oli kohdallaan ainakin aluksi (ei, kyllä sitä oikeesti ihan loppuun asti riitti) ja motivetukset jäivät varsin vähäisiksi, muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Ennen joka aamuista aamulenkkiä, joiltakin nimeltä mainitsemattomilta taistelijoilta sai kuulla ainaista narinaa. Leirit vedimme ainakin omasta mielestämme varsin tyyllillä ja kaikki jaksoivat painaa, vaikka ainainen metsässä mätäneminen alkoi jossain vaiheessa hie- man rasittaaakin. Osaltaan tätä eräjormailua auttoi hyvä linjahenki, joka korostui kun pääsimme ulos pierunkatkuisista tuvis- tamme raikkaaseen metsäilmaan. Viimeinen koettelemus eli yhtymä oli varmasti rankka niin meille pst-linjalla kuin meidän rinnal- lamme taistelevalle kiväärilinjallemme. Emme tosin saaneet näyttää omaa pst-taistelijan rautaista osaamistamme, koska pelkällä RK:lla (rynnäkkökivääri) ei paljon tankeja tuhota. Taistelimme kuitenkin alivoimaisina urhoollisesti päälle vyöryvää karjalanpii- rakka-armeijaa vastaan, joka oli virittänyt omat TASI:nsa (taisteluliivi) aivan omille taajuuksilleen ja kykenimme aiheuttamaan viholliselle raskaat tappiot. Kaiken kaikkiaan kurssi eteni todella joutuisasti loppuun asti ja olimme alikersantteja ennen kuin eh- dimme sitä edes kunnolla käsittää. Kaikesta kiitos kouluttajalle ja apukouluttajille, jotka

Panssarintorjuntalinja

Eturivi: Eskelinen Teemu, Keinänen Joni, Kartimo Veli-Matti, Heimonen Kalle, Nevalainen Jani, Manninen Jukka, Kekki Eero, Lintu Arto.

Takarivi: Päivinen Jani, Puumalainen Simo, Honkimaa Markku, Heiskanen Joonas, Väänänen Eerik, Reinikka Antti, Kröger Joonas, Karhu Markku.

jaksoivat uskoa, että meistä tulisi jonain päivänä vielä jotain. Ainakin tällaisen kä- sityksen useista erinäisistä linjan sisäisistä "keskusteluista" saatoimme saada, kiitos kärsivällisyydestä.

Jukka "Viikari" Manninen

- "Mitä helevettä!?" Linjan aamu-unisin rasavilli. Aina meno päällä - paitsi tietenkin aamuisin.

Jani "Tzei tzei" Nevalainen

- "Lähetäänkö tekee jekkuja, mitä ih- mettä?"

Simo "Urheiluhullu" Puumalainen

- Asennetta riittää. Naurusta ei meinaa tulla loppua...

Jani "Hymypoika" Päivinen

- "Hey hey, my my, rock'n roll can never die."

Antti "Firman piikkiin" Reinikka

- "Missä mun rillit on?"

Kalle "Kaasumies" Heimonen

- Tuvan ilmaherruus, miehessä enemmän kaasua kuin kaasulaitoksessa.

Arto "Liekinheitin" Lintu

- Linjan kovin naistenmies. Maanpuolus- tuskursseja käynyt käytännön mies. Sharp- shooter, joka ei pärjää teoriassa.

Markus "Tensuhunter" Karhu

- "Pääsisköhän tänään IV:lle?"

Joonas-Ville "Warhammer" Kröger

- "Kävi miten kävi, niin me ollaan moraalisia voittajia."

Veli-Matti "Pölkky" Kartimo

- Pst-linjan rakastettu viskisieppo. Ainoana pölkky kannossa. Sisulla läpi AuK:n vaikka jalkapuolena.

Joonas "Tuplakuulosuojaus" Heiskanen

-Luokan priimus. Touhutippa ja tuplakuulo- suojaus.

Joni "Vapautusspesialisti" Keinänen

- Aivan uusien vapautusten mies, vai onko kukaan kuullut taisteluvyön kantovapautuk- sesta tai kypärän käyttövapautuksesta tai ehkä sadan päivän antibioottikuurista?

Markku "Räpstar" Honkimaa

- Linjan monitoimimies kaikessa mukana. (Jamstream sucks!!!)

Linjamme osaavat apukouluttajat:

(tela)ketju Upseerikokelas Uronen

- Lauhkea kuin lammas ja huuli lentää.

Kersantti Kuikka

- "Linja riviin järjesty, mars mars!"

Kersantti Sipilinen

- "No niin, sinkosimot."

Unohtamatta kuitenkin kouluttajiamme:

Ylikersantti Rätty

- "Mikä on vartio au:n tärkein tehtävä... LINJA TAAKSE POISTU!!! Mikä on vartio au:n tärkein tehtävä... no tulihan se sieltä."

Luutnantti Rähä

- Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta -meininki.

Sissilinja

On sateinen kevätaamu yhtymäharjoituksessa. Onnistuneesti suoritettujen maastontiedustelujen jälkeen olemme lähdössä suorittamaan joukkueen häirintäiskua. Joukkueenjohtaja antaa käskyn ja joukkue lähtee siirtymään ryhmittäin vihollisen tukikohtaa kohti. Tunnelma ryhmien sisällä on jännittynyt, onhan kyseessä ehkä vaativin tehtävä mitä tämä tiiviiksi kouliintunut valioyksilöiden joukko on koskaan saanut suorittaakseen. Hiirenhiljaa ryhmät lähestyvät kohdetta. Askelkin harhaan ja tehtävä on epäonnistunut.

Eturivi: Timonen Tommi, Vattulainen Marko, Vartiainen Janne, Mäenpää Aki, Pitkänen Jussi, Rantala Aapo, Sulkamoniemi Jouni, Lappalainen Antti, Kosonen Matti.

Keskirivi: Reijonen Juha-Pekka, Pöyhönen Olli, Parviainen Anssi, Loikkanen Jussi, Teittinen Kari-Pekka, Tuorilainen Teijo, Pötry Riku, Huttunen Simo.

Takarivi: Hartikainen Miikka-Ville, Juvonen Olli-Petteri, Tarkka Antti, Litmanen Tero, Kappinen Evgeni, Mutka Jouni, Holopainen Juha, Niskanen Jyrki.

Kuva: Toimitus

Aamuhämärässä saavumme viimein kohteen läheisyyteen. Viime hetken kertauksen jälkeen ryömimme taisteluasemiimme ja odotamme. Tasan kello 04:03 kranaatinheittimien antaman kolmen minuutin epäsuoran tulen jälkeen aloitamme oman iskumme. Kahden ryhmän voimin tulitamme kohdetta. Kolmenkymmenen sekunnin rankan tuliryöpyn jälkeen irtaannumme sovittua reittiä kohti joukkueen K-pistettä.

Ryhmänjohtaja hidastaa vauhtia. Hengästyneenä jäämme kuuntelemaan, onko vihollinen vielä perässä.

Kyllä. Edestä kuuluu askelten ääniä ja voimakasta puheensorinaa. Odotamme hiiskahattamatta, kunnes ryhmänjohtajan merkistään teemme tuliylläkömme takaa-ajavaa vihollista vastaan.

Irtannumme hyvässä järjestyksessä, kunnes pysähdymme taas kuulostelemaan tilannetta. Vieläkö vihollinen on perässä? Tällä kertaa takaa-ajaja on ilmeisen sitkeä, sillä mikään ei tunnu pysäyttävän sitä. Vihollinen on yhä perässä. Se lähestyy edestä ja sivuilta. Tilanne on vähintäänkin tukala. Kuinkahan meidän käy?

Henkilöesittelyt seuraavalla sivulla.

Sissilinjan oppilaat 1/04

Miika-Ville Juhani "Härski" Hartikainen

- Hajota ja hallitse. "Sissihenkee!" "Oon todella pettynyt teihin jätkät"

Juha Heikki "Hiihtäjä" Holopainen

- Kaveri kimpoili viikon, kun juoppo hajotti hänen suksisauvansa. Urheilijanuorukainen.

Evgeni "Moonraket" Kappinen

- "Rasti lepo rasti - TAAKSE POISTU!" "Katse oikea PAIN!" Linjan ulkomaalaisvahvistus.

Matti Oskari "Skeleton" Kosonen

- Kaveri kertoi neljä kuukautta samoja papansa sotatarinoita (ei vieläkään kiinnosta). Hajottaataa...

Antti Eelis "Lapin Kulta" Lappalainen

- Aika hiljasta.

Tero Samuel "Litti" Litmanen

- "Tää intti on pelkkää venytystä..."

Jussi Pekka "Löpö" Loikkanen

- Linjan kovin p-mies (ainakin omasta mielestään).

Jouni Tapani "Humma" Mutka

- "Ota paita pois ja ...!"

Aki Juho Olavi "Mölli" Mäenpää

- "Mölokänen" on aina vaiheessa. "Mitä? Eihä tässä oo vielä mitää kiirettä, vielä ainaki kymmenen sekuntia aikaa."

Jyrki Juhani "Näkkäri" Niskanen

- "Hei jätä pätkät." "Hei tuolla on näkkäriä."

Anssi Ilmari "Skitso" Parviainen

- Tuolit lentelevät ja paikat hajoavat siivottessakin (henkilövahingoilta välttyttiin juuri ja juuri). Kova räjäyttelemään jopa siviiliautoja. Laukeaa ennen aikojaan.

Jussi Veikko Matias "Gona" Pitkänen

- Totaalinen hajoaminen kaksi viikkoa ennen AuK:n päättymistä. "MmmmmMmm.. Vhoeeeee *****... MmMm."

Olli Tapani "Pönde" Pöyhönen

- Linjan Lennon. "AJETAAN NE HIUKSET." "En oo leikkaamassa." Tupatuopissa kaikki pelissä ja silti jäivät toiseksi.

Aapo Olli Antero "Rane" Rantala

- "Eihä myö jätkät oikeesti?"

Juha-Pekka "Repe" Reijonen

- Mies joka on aina jumissa mudassa. "Mitä pahhaa mie oon tehnyyyyyy?" "Sissitoverit auttakee."

Antti Sakari "Mezee" Tarkka

- "Mursusaaren paroni." "En halluu kehuskella, mut oon..."

Kari-Pekka "Kontiolahden Kreivi" Teitinen

- "Buhahaa hegl hegl!"

Tommi Antti Ilmari "Nämä Säälittävät Mielenköyhät Idiootit Eivät Yksinkertaisesti Keksineet Mitään" Timonen

- Pojanpullukka. "Herra alikersantti, kääpiö Timonen."

Teijo Antti Tapani "TJ" Tuorilainen

- "Hei pojat, lomateeji vähäinen!" Keskellä tiukkaa taistelutilannetta kaveri miettii lomateejiitä.

Marko Olavi "Von Vattenberg" Vattulainen

- Linjan vempakuningas. Tyhjä-laukausvarmistus-PAM! Tilikka x 3? Peppu heiluu.

Pohjois-Karjalan autoalan
liikkeiden yhdistys ry. tukee
Pohjois-Karjalan Prikaatin
Aliupseerikoulun
oppilaskunnan toimintaa

ERÄRAATE

Ukkolantie 4, Joensuu
Puh. (013) 285 240

Ei ole huonoja olosuhteita,
On vain väärä varusteita !

AKKU-
MESTARI PALVELEVA
ASIAN-
TUNTIJALIIKE
Sinkkonen Oy
Akkumyynti ja -huolto
 122 616 JOENSUU
Ukkolantie 4

Tulenjohtolinja

Epäilemättä kurssin 30 särmin linja. Jumppakuution kantaminen kasvatti kuntoa siinä määrin, että linja vei apinaradalla kaikki kärkiajat ja aivan kirkaasti. Lappeenrannan reissukin sellainen, että varmasti jää mieleen, jos siitä jotain muistaa, ja eräskin nimeltä mainitsematon oli vain vähän väsynyt. Kouluttajatkin sanoivat, että tais iltalomista olla apua, kun TUKSI:ssa (tulenjohtokoulutussimulaattori) meni niin hyvin. Ja kuinka hyvin olisikaan menneet, jos olisimme saaneet lisää aikaa iltalomiin. Linjan tasosta kertoo sekin jotain, että kurssimme priimus oli meidän suurin "säkkimme". Ja AuK:in viimeisenä päivänä linjamme neljästätoista jätkästä kuusi joutui majurin toimistoon esitutinnan pelossa. Mutta hauskaa meillä ainakin oli, kun muistelee Joensuun reissuakin. Me olemme tulenjohtajia suurella TJ:llä.

Eturivi: Tynys Kimmo, Iivonen Jussi, Tolvanen Samu, Hattunen Heikki, Saarinen Juha, Itkonen Jere, Immonen Maarit, Käräjämies Antti, Ahonen Marko, Saramäki Viljami.

Keskirivi: Tiihonen Riku, Rahikainen Petri, Vuori Riku, Pikkarainen Joonas, Kokora Ismo, Kinnunen Reijo, Kinnunen Jarkko, Rahkonen Mikko, Perttula Henri, Hämäläinen Risto.

Takarivi: Ronkainen Tuukka, Pääkkönen Jussi, Soininen Joonas, Tiilikainen Tommi, Savola Joni, Mäkinen Vesaville, Nikkonen Arto, Liukkonen Ville-Veikko, Kuvaja Tommi, Virrantalo Teemu.

Marko Ahonen

Mies, joka olisi päässyt RUK:uun .Johti tulta jopa "vapaalle vaihdettuaankin".

Risto "HÄPY" Hämäläinen

Antti "TUHKIMO" Käräjämies

Jopa naisparit tykkäsivät hänen nimestään.

Vesa Mäkinen

Tällä miehellä ei osu kusi edes sukkaan, ainakaan omaan. Erittäin hyvä lauluääni, seuraava lavatähti vaikkakin muistuttaa olelukseltaan rockstaraa. Retaleista suurin.

Arto "NIKKO" Nikkonen

Maalla merellä ja ilmassa. "Niin...tota...ku...."

Henri "PÄÄRYNÄTORSTI" Perttula

Linjan huonoin pisteissä. Torstin VMTK-tais-telijapari. Vannoo sorkan nimeen.

Joonas "TORSTI" Pikkarainen

Tykkää esitellä miehisyyttään. Vannoo hänkin sorkan nimeen. Kova pyörimään lattialla.

Mikko "RÄPÄTI" Rahkonen

Saarijärven sulttaani. Syö yhtä nopeasti kuin puhuu. Pyytää välillä apua korkeamalta tahdolta.

Juha "ESAPEKKA" Saarinen

"V...n m..apää, hiivaa." Uskomatonta, että hänestä tuli metsän hiljaisin eläin. Hajosi kuin kaurakeksi.

Wiljami "TUOMIO VILI" Saramäki

Ei pidä yhteyttä tyttöystävänsä ainakaan kovin paljoa. Eikä tyttöystävä dominoi hänen elämäänsä juuri lainkaan.

Joni "SÄKKI" Savola

Mies, jolta löytyy tekoja enemmän kuin keltään. Tämän takia koulun auditorion seinät saivat uutta väriä, poltti koulun iltavapaat. Uskomaton naisten kaataja. Hauskinta on, että puhumme kurssin priimuksesta.

Riku "HANS GUNTHER" Tiihonen

Silloin tällöin vaiheessa. Isoin RSTO. Ice cold.

Kimmo "LJK HAVU" Tynys

Tykkää sykkiä VKS:än (varuskuntasairaala) ja AUK:in väliä. Valvoi kaksi vuorokautta putkeen vapautuksien toivossa.

Teemu "PLAYMAKER" Virrantalo

Moveclubin virallinen puheenjohtaja. Uskomaton mies nukkumaan. Linjan asianajaja. Tuntee YLPalvO:n (Yleinen Palvelusohjesääntö) porsaanreiät.

Jere "Mc ITKO" Itkonen

Henkinen tulenjohtaja. Kiväärilinja nappasi linjan särmimmän jätkän.

Riku "ISOKYNÄ" Vuori

Nuutisen Eskon paras ystävä. Jalka hajosi ja mies siirtyi Ehikseen (Esikunta- ja Huolto-kompania).

Aliupseerikoulun kurssi 30 alkoi 15.3.2004. Kranaatinheitinlinjalle oli kerätty 42 reipasta nuortamiestä niin Kranaatinheitinkomppaniasta, Sissikomppaniasta kuin Aliupseerikoulustakin. Olimme valmiina ottamaan vastaan heitinkoulutuksen ohella ryhmänjohtajan vaativan koulutuksen. Saimme koulutusta niin raskaan kuin kevyen heittimenkin ammuntaan sekä laskijana ja tasoaliupseerina toimimiseen.

Kesken kurssin "etevimät" meistä laitettiin RUK:uun (Reserviupseerikouluun) sekä erikoisaliupseerikursseille Lahteen ja Kontiorannan vahvuudeksemme jäi 28 oppilasta. Vahvin osa-alueemme olikin juuri heitinjoukkueena toimiminen, heikommalle tasolle taisivat jäädä ainakin kokeet ja linjan yhteishenki, joka oli valilla koetuksella, mutta hengissä ja sovussa selvisimme loppuun asti. Kouluttajillamme luutnanteilla Ylönen ja Karppinen olikin kova työ saada linjamme yhteishenki ja kuri kohdalleen, mutta hyvin he hommastaan selvisivät. Kurssin lähestyessä loppuaan meistä on kasvanut tiedoiltaan ja taidoiltaan päteviä ryhmänjohtajia siirtymään johtajiksi omiin komppanioihimme.

Kranaatinheitinlinja

Eturivi: Makkonen Perttu-Jaakko, Manninen Antti, Karvinen Simo, Puranen Ilari, Kinnunen Jukka, Turunen Ville, Savolainen Arto, Puranen Tuukka, Karttunen Antti.

2. rivi: Hakkarainen Samuli, Kokkarinen Juha, Bäckman Ari, Puustinen Janne, Hämäläinen Jukka, Ovasainen Jukka, Aurolahti Antti-Pekka, Turunen Jani, Rasanen Veijo, Karppi Jani.

3. rivi: Pärnänen Paavo, Siltala Antte, Ruuskanen Juho, Koivu Antti, Rönkä Antti, Jakonen Sami, Puustinen Jukka, Åke Risto-Matti, Antere Erkki, Nevalainen Ville.

Takarivi: Itkonen Petri, Päivinen Aki, Oksa Visa, Hassinen Kim, Mutttilainen Jouni, Vesanen Erkki, Räsänen Toni, Sutinen Juha, Varis Tuomo, Tchaplinski Vitali.

Kuva: Toimitus

Linjamme uljaat sotilaat:

Aurolahti "Aurajuusto/Auervaara" Antti-Pekka

Aina vähän tukossa. "Hä, mitä, höh??"

Hakkarainen "Gekko" Samuli

Jos miestä uskoisi, niin Tupatuopissa mukana olisi apilas ja velville anottaisi kölliä.

Hassinen "Pikku-Aatu" Kim

Minkäs sille mahtaa...

Hämäläinen "Ee toenna" Jukka

Legendaarisen kipinävuoron muistavat ainakin aparit.

Itkonen "Vaahtosammutin" Petri

Linjan ilkein mies, aina WC:ssä siivouksen aikana.

Jakonen "Scatman" Sami

Katse tyhjä kuin koiranpennulla.

Karppi "Klonkku" Jani

Säännöllistä avautumista.

Karvinen "SS-Elsa" Simo

Poika harrastaa light siidereitä ja teekutsuja, milloin ei lue Neiti Etsivää.

Kettunen "Kontra-Amiraali"

Synnynnäinen johtaja, jolta ei puutu kultaisia kunniamerkkejä...

Kinnunen "Muhammed" Jukka

Levyttäminen alkoi heti punkan teon jälkeen. Kerrataan varomääräykset!

Kokkarinen "Kökkö" Juha

Muuruveden Robin Hood.

Kolari "Sexi-Sami" Sami

Eläinrakas avautuja.

Mutttilainen "Mude" Jouni

Ei ehtinyt palvelukseen, kun oli puhelimessa poolo päällä 30 asteen helteessä.

Nevalainen "Päämies" Ville

Linjan PÄÄtuomari, mielipide asiaan kuin asiaan.

Ovaskainen "Petromax" Jukka

Muuruveden nopein nelijalkainen. Hyvä, ettei nielaissut koko hanskaa...

Puustinen "Kolmatta kilometriä pitkä" Janne

Tuhannen ilmeen mies ei turhia puhu.

Puustinen "Arseilija" Jukka

"Kai Shentäs telepaattishet yhteydet on shallittuja??"

Päivinen "Etskimo" Aki

Mies saa ruokaleikeillään muut voimaan pahooin, mitä tyydytystä itse saaneekaan.

Pärnänen "Notch Johnson" Paavo

Oppi iiveellä norjaa, jota harjoitteli weeceessä.

Räsänen "Pepe" Toni

Peruspervo, omituinen myhäilijä.

Rönkä "Muhi" Antti

Ei löydä juuri mistään mitään hyvää, hajosi mm. naveihin, mäntyihin, siileihin...lista on loputon!!

Savolainen "Tsykobili" Arto

Mauton, hajuton eli perussärmä.

Siltala "Ärjy" Antte

Ääntä lähtee, ei vain aina voi olla varma kummasta päästä se tuli.

Sutinen "Body" Juha

Linjan kehonrakentaja.

Toivanen "Viestimestari" Toni

"Pelataanko jalinaa, leninaa, salinaa, korinaa???"

Turunen "Turbo" Jani

Kaikkietävä autonasentaja Kiteeltä, joka ei kestä hiplasta.

Varis "Uusi move" Tuomo

Ja käsi käy...ja käy, eikä loppua näy!

Åke "Åckerman" Risto-Matti

Linjan pitsapoika, joka hajosi kaikkeen. Sangat Armani ja linsit Tiimari.

Apukouluttajat:

Alikersantti "Azis" Asikainen

"Tuhannen tilanteen mies." Apu löytyy asiassa kuin asiassa.

Alikersantti "Keskisalko/Mänä" Mänikkö

"NOOO, asennosta jonotetaan, Asikainen tuu kahttoo." Ei mene sormi suuhun missään tilanteessa.

Alikersantti "Nyrkki" Kinnunen

"Nyrkkisääntönä voi pitää, että vastinmon-tusta otetaan kaikki nyrkkiä isommat ja pienemmät kivet pois." NIINPÄ!

Upskokelas "Hyde" Hyttinen

Heitinhommat sujuvat erinomaisesti, mutta "jimmy"-hommissa hiomista. Unohtui yksi ryhmä edellisiin aseisiin, mutta pojat tulivat liftaamalla perästä.

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT

JOUKKOKIRJE

PÄÄKIRJASTO/LEHTISÄLI

PL 114

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

KIIHTELYSVAARA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENDO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00740527